

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
(ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ)

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. 4-5 | ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ & ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1917 | ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΑΥΚΑΒΗΤΟΥ 7Α

Ο ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΝΟΜΟΣ

Ὁ Νόμος περὶ ἰδρύσεως Σώματος Προσκόπων τοῦ Κράτους εἶνε ὁ θεμέλιος λίθος μιᾶς ἀληθινῆς ἀναγεννήσεως τῆς νεολαίας μας.

Διατὶ ἕως τώρα, ἕξ ὀλόκληρα χρόνια δὲν ἠμπούροσε νὰ ἐπιβληθῇ καὶ γενικευθῇ ὁ Προσκοπισμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα:

Ἀπλούστατα διότι ἦτο ἰδιωτικὴ ἐργασία καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἢ μάλλον οἱ Ἰωμηοὶ, ἔχουμε καὶ ἓνα κακὸ καὶ μεγάλο ἐλάττωμα. Νὰ ἐπικρίνωμε κάθε ἰδιωτικὴ προσπάθεια, νὰ ζηλεύωμε ὅταν δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς μέση. Τώρα ὅπου τὸ Κράτος θὰ ἔχη τὴν πρωτοβουλία, βεβαίως θὰ ἀπλώσῃ ὁ θεσμὸς διότι καὶ τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ ὑλικὸν συμφέρον τῶν Ἑλληνοποιδῶν εἶνε νὰ γίνωνται Πρόσκοποι.

Δὲν εἶμαι διόλου τῆς ἀρχῆς ὅτι κάθε τι πρέπει νὰ πληρώνεται. Ὅπως ὁ Πρόσκοπος πρέπει νὰ βοηθῇ τοὺς ἄλλους μόνον διότι εἶνε τὸ καθῆκόν του καὶ ὄχι δι' ἀμοιβήν, ἔτσι πιστεύω ὅτι οἱ Ἑλληνοπαῖδες ἔπρεπε νὰ γίνωνται Πρόσκοποι ὄχι διὰ τὰ ἀνταλλάγματα ποῦ τοὺς δίδονται καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε καθαρὰ πληρωμῆς, ἀλλὰ διότι ἔπρεπε νὰ γέλουν νὰ γίνωνται καλοὶ πολῖται καὶ νὰ βελτιώσουν τὴν σωματικὴν τους διάπλασι.

Ἡ πολιτεία ὅμως διὰ τῆς Βουλῆς ἐσκέφθη ὅτι ἴσως ἀκόμη δὲν εἴμεθα ἀρκετὰ προηγημένοι καὶ δὲν ἐρρίξωσαν ἀκόμη εἰς τὴν ψυχὴν μας τὰ *Καθήκοντα τοῦ Πολίτου*, διὰ νὰ δείξουν τὰ παιδιὰ μας τὴν αὐταπάρησιν.

Ἐγὼ ὅμως μιὰ μεγάλη ἐλπίδα, ὅτι τὰ ἀνταλλάγματα ποῦ δίδει ὁ Νόμος δὲν θὰ συντελέσουν μόνον εἰς τὸ νὰ προσελκύσουν τὰ παιδιὰ μας ἀλλ' ὅτι ἡ μεγάλη Ἰδέα τὴν ὁποῖαν ὁ Προσκοπισμὸς κυνηγᾷ θὰ τοὺς προσελκύσῃ καὶ ἔπειτα ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς γενεάς κάθε Ἑλληνοπούλου ἓνα θὰ ἔχη ὄνειρον *«ὅποτε νὰ γίνῃ Πρόσκοπος»*.

Κ. ΜΕΛΑΣ
Γενικὸς Ἐφορος

ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Μηνιαία συνομιλία μὲ τὸν Μαῦρον Λέκον περὶ Στρατοπέδου καὶ πάντων τῶν Προσκοπικῶν Ζητημάτων).

Ἀριθμ. 1

Κατὰ πρότερον ἐπιτρέψατέ μου, ἂν αὐτοσυσταθῶ: — Ὁ Μαῦρος Λέκος, στὰς διαταγὰς σας, — Ἑλληνικὸν μέλος τῆς διεθνoῦς οἰκογενείας τῶν Λέκων, ποῦ ξέρετε, μὲ ἀντιπρο-

σώπους σὲ κάθε μέρος τῆς Ἑυρώπης καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμον. Θὰ μάθετε ὅτι τὸ οὐράσιό μου εἶνε χειρότερον ἀπὸ τὸ δάγματά μου.

Ἐπιτρέψτε ἓνα περιήρητος Πρόσκοπος μὲ ὄνομα: «Λευκὴ Ἀλώπηξ» — ποῦ εἶνε γραιπτός σ' οὗτος κοινοὺς θνητοὺς ὡς John Hartman — καὶ ὅτι δὲν ξέρετε περὶ βουνῶν καὶ δασῶν καὶ Προσκοπισμοῦ δὲν ἀξίζει νὰ διδαχθῇ. Ἐπὶ πλέον ἔχει ἓνα σωρὸ λαμπρῆς ἰδέας. Ἡ δὲ τελευταία του ἴσως νὰ εἶνε ἡ καλλίτερη ἀπ' ὅλες. Μποροῦμε νὰ τὴν συμπιῶμεν σὲ τέσσαρας λέξεις: «Στολίστε τοὺς κοινοὺς σας».

Τώρα θὰ σᾶς ἀπαντάσω μὲ τας ἰδίας του λέξεις τὸ τί λέει ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

«Συνομιλίουν μὲ τὸν Γενικὸν Ἀρχηγόν (Στρατηγὸν Μπάδεν Πάου), τὴν ἄλλη μέρη καὶ κοίταξε πῶς ἔχει μεγάλην ἐπιθυμία νὰ μὴ παραμεληθῇ τὸ καλαισθητικὸν μέρος τοῦ Προσκοπισμοῦ. Πάντοτε μᾶς πιροτρύνει νὰ μὴν ἀφήνωμε τὸν κοντὸν ἀπὸ σκουπόξυλο, ἀλλὰ νὰ τὸν κάμωμεν ἓνα ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς στολῆς τοῦ Προσκόπου. Λοιπὸν μᾶς λέει: «Στολίστε τοὺς κοντοὺς σας» Καὶ μεῖς τοῦ ἀπαντῶμεν — *καλὰ*.

Λοιπὸν, κατὰ πρότερον, πάρτε μερικoὺς τενεκέδες λαδομπογιά, πράσινη, κόκκινη, ἄσπρη, μπλε, κίτρινη κ.τ.λ. καὶ ἓνα μικρὸ πινέλο. Ἐπειτα χαράξτε μ' ἓνα μολύβι πάνω στὸν κοντὸ σας περὶ μέρη θὰ σκαλίσετε. Ἐάν εἶνε κοντός τοῦ τόρου θὰ ἦτο καλλίτερον τὸ σκαλισμα νὰ γίνῃ στὸν τόρο. Ἐάν εἶνε ἀπὸ κωνάρια μὲ τὸν φλοῖον πάνω, (περισσότερα γι' αὐτὸ εἰς τὴν συνέχειαν) σκαλίστε τὸ σῆδιον μ' ἓνα σουγιάν (δῆλα δὴ ξεφλουδίστε τὸν κοντὸν κατὰ τὸ σῆδιον, τὸ ὅποιο, τότε θὰ φανῇ ἄσπρο), καὶ ἔπειτα χρωματίστε πάνω σὲ καθαρὸ ἄσπρο ξύλο. Ἐξ ἄλλου μπορεῖτε νὰ σκαλίστε τὸ «τωτὲρ» τῆς ενομοτίας. (θὰ σᾶς πῶ ὅλα τ' ἀφορῶντα τὰ «τωτὲρ» ἀργότερα—Μαῦρος Λέκος), καὶ νὰ τὸ κολλήσετε ἢ τὸ βιδώσετε στὴν κορυφὴν τοῦ κοντοῦ σας. Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶνε ποτὸ μικρὸ εἶδημὴ θὰ σᾶς μπερδεύῃ ὅταν πάτε ἐκδρομὴ. Τὸ κύριον εἶνε νὰ κάνετε τὸν κοντὸν νὰ εἶνε ἰδιωτικὸς σας. Πρέπει νὰ εἶνε κοντός σου καὶ νὰ μὴ μοιάζῃ μὲ κανενὸς ἄλλου.

— Τώρα, ἔχω δύο εἰδῶν παρατηρήσεις νὰ κάνω ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον τῆς «Λευκῆς Ἀλώπεκος».

Πρῶτον, περὶ τοῦ κοινοῦ κοντοῦ. Ἐγνοεῖτε ὅτι ὅταν εἰσθε εἰς ἐπισήμους τελετὰς θὰ ἔχετε τὸν κοινὸν κοντὸν σας; ἀλλὰ ὅταν πηγαίνετε σὲ στρατοπέδον ἢ μακρὰς πορείας, σᾶς συμβουλεύω νὰ παρατάτε τὸν ἀκοιμῶνον ἐπίσημον κοντὸν, καὶ νὰ μεταχειρίζεσθε τὸν ἄλλον, ποῦ θὰ ἔχετε κατασκευάσει σεῖς οἱ ἴδιοι, κομμένον ἀπὸ κάποιο δένδρον τοῦ κήπου σας ἢ τῆς ἐξοχῆς. Τὸ κωνάρια εἶνε τὸ καλὸ αὐτὸ ξύλο ποῦ χρειάζεται διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς λαμπροῦ κοντοῦ. Εἶνε ἴσιο καὶ στερεόν.

Ἄλλὰ νὰ τὸν στολίσετε καὶ αὐτὸν καὶ νὰ τὸν κίσητε. καθὼς λέει ὁ John Hargrave δικόν σας. Μ' ἓνα τέτοιον κοντόν, ξεροχικόν, δὲν σὰς μέλει, εἰς σπύση, ἀφοῦ μπορείτε νὰ νὰ φρειάσετε ἓνα ἄλλον. Καὶ ἄλλο προτέρημα, ὅτι, διὰ τὴν ξεοχὴ κάνει περισσότερην φηγοῦρα καὶ εἶναι πλέον στὴν θέσιν του. Φρειάξτε τον νὰ μοιάξῃ μὲ τὸ μπαστοῦνι, ποῦ μετεχειρίζοντο οἱ Ρῶσοι προσκυνηταί, ὅταν πρὸ τοῦ πολέμου ἐπύθαιναν περὶ ὅλον τὸν δρόμον στὸ Ἱερὸ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἄλλως τε, μήπως σεῖς δὲν εἰσθε προσκυνηταὶ βαδίζοντες στὸ Ἱερὸν μίας μεγάλης Ἑλλάδος καὶ ἐνὸς ἰσχυροῦ Ἑλληνικοῦ Ἀνδρισμοῦ. — Δὲν εἰσθε;

Δεύτερον ὅσον ἀφορᾷ τὸ «τωτέμ». Πιστεύω ὅτι πολὺ ὀλίγοι ἀπὸ σὰς κατάλαβαν τί σημαίνει αὐτό. Σημαίνει τὸ σημεῖον τῆς φυλῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν χρήσει μεταξὺ τῶν ἀρίστων προσκοπων τοῦ κόσμου, δηλαδὴ τῶν Ἐρυθροδέρμων τῆς Ἀμερικῆς.

Κάθε φυλὴ ἔλαβεν ὡς σημεῖον ἓνα ζῷον. Ἐάν ἦτο φυλὴ περιήμιμος διὰ τὸν δρόμον—ἔλαβεν ὡς σημεῖον τὴν ἔλαφον ἐάν διὰ τὸ κολύμβημα τὸν κάστωρα ἢ ἓνα ψάρι, κτλ. Αὐτὰ λοιπὸν εἶναι ποῦ θὰ κάνατε καὶ σεῖς. Κάθε ὁμάς πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ «τωτέμ» τῆς (καὶ ὁ ἀρχηγὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάζεται ἐξ αὐτοῦ, σὲν τὸν φίλον μας τὴν Λευκὴν Ἀλώπεκα!). Κάθε ἐφομοτία ἔχει τὸ «τωτέμ» τῆς, καθὼς βλέπετε στὸ ἐγκόλιον. Ἄλλὰ πρὸς τοῦτοις κάθε πρόσκοπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλέξῃ ἓνα ὄνομα «τωτέμ» διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ἀναλόγως ἀπὸ τὴν ἐπίδοσίν του σὲ κίτι τι καὶ τοῦ ζῴου, ποῦ κατέχει αὐτὸ τὸ προτέρημα. Πρέπει νὰ εἶναι ἐπιτηρήσανος νὰ καλεῖται μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα καὶ νὰ τὸ σκαλίσῃ ἐπάνω στὸν κοντόν του.

Νὰ λοιπὸν ἡ ἰδέα μου. Πῶς σὰς φαίνεται;

— Ἀτελήρηθην διὰ οἱ περισσότεροι ἀπὸ σὰς δὲν ξέρετε τὸν καλλίτερον τρόπο διὰ νὰ μάθετε τὸν ἀλφάβητον Μόρς. Νὰ τον:

Μάθετε τὰ ἀπλᾶ γράμματα

ε	τ	—
ι	μ	— —
σ	ο	— — —
η	χ	— — — —

Καθὼς βλέπετε, ἐὰν διαβάσετε τὰ γράμματα ἀπὸ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω θὰ σχηματίσετε δύο λέξεις εἰσὴ καὶ τμοχ. Αὐταὶ αἱ λέξεις δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν, ἀλλὰ εἶναι εὐκόλον νὰ τὰς θυμᾶστε. Προσπαθήσατε νὰ σχηματίσετε ὀλίγας λέξεις μὲ αὐτὰ τὰ γράμματα. Δύο λέξεις ἀκριτὰ μεγάλαι εἶναι σχιτομὴ καὶ ὀτσιχεῖα· μπορείτε σεῖς νὰ βρῆτε τίποτε ἄλλες μεγαλῆτερες;

Ἐπειτα ἔρχονται τὰ ἀντιθέτα

α	ν	—
γ	ω	— —
φ	λ	— . .
ψ	υ	— . . .

Προσπαθήσατε νὰ χαράξετε στὴν μνήμην σας αὐτὰ τὰ ἀντιθέτα γράμματα μὲ τὸ νὰ κατασκευάζετε μερικὰς λέξεις σχετικὰς μεταξὺ τους· π. χ. ψάρι καὶ ὑπόωρ. Ταχέως θὰ βρῆτε ἄλλας λέξεις διὰ τὰ ἰσόλοιπα γράμματα, καὶ ὅταν τὰς βρῆτε μόνοι σας θὰ τὰς ἐνθυμῆσθε καλλίτερα.

Ἐπειτα ἔρχονται τὰ γράμματα «σάνδοντες». Π, χ. τὸ K.— δύο φέτες ψομὴ καὶ ὀλίγο χοιρομέρι ἀνάμεσα.

κ	ρ	—
ξ	π	— —

Βλέπετε ὅτι καὶ αὐτὰ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ἀντιθέτα.

Ἔτσι μείναμε μὲ μόνον τὰ τέσσαρα γράμματα ἀκόμη νὰ μάθουμε:

ζ	— — .
θ	— : —
β	— . . .
δ	— . .

Μάθετε αὐτὰ τὰ διάφορα συμπλέγματα τῶν γραμμάτων, ἓνα πρὸς ἓνα, ἔπειτα πάρτε ἓνα βιβλίον, ἓνα μαχαίρι καὶ ἓνα πειροῦνι. Τὸ μαχαίρι εἶναι ἡ τελεία (.) καὶ τὸ πειροῦνι ἡ γραμμὴ (-). Προσπαθήσατε νὰ «κτυπήσετε» μίαν ὀλόκληρον σελίδα τοῦ βιβλίου μὲ τὸ μαχαίρι καὶ πειροῦνι καὶ στὸ τέλος θὰ δῆτε ὅτι ξέρετε ὅλον τὸν ἀλφάβητον.

— Ἐγὼ ἀπαιτῶ ἀπὸ κάθε πρόσκοπον τῆς Ὀμάδος μου νὰ φέρῃ στὰς ἐκδρομὰς, καὶ πρὸ πάντων στὸ στρατόπεδον, μὰξί του, τέσσαρα μέτρα σχοινί.

Δὲν μπορείτε νὰ φαντασθῆτε πόσον χρησιμεύει αὐτὸ τὸ σχοινί. Π. χ. ὁ Λεωνίδας καὶ οἱ φίλοι του ἔκαμαν μὲ τὰ σχοινία των, μεταξὺ δύο δένδρων, αἰώρας πρώτης τάξεως. Ἔδωσαν τα σχοινία γύρω τοῦ κορμοῦ ἐνὸς δένδρου, ἐπέρσαν τὰς δύο ἄκρας μὲ τὰ μανίτια τοῦ σακακιῦ των καὶ τῆς ἔδωσαν ἔπειτα σ' ἓνα ἄλλο δένδρον ἀπέναντι. Καὶ νὰ τὸ τὸ κρεββάτι τους ἔτοιμο.

Ὅταν φθάνωμεν σὲ κανένα πηγάδι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βγάλωμεν τὰς ζῶνας ἢ τὰ μανδηλιά μας διὰ νὰ κάμωμεν σχοινί· — διότι τὸ σχοινί τὸ ἔχομε ἔτοιμο.

Εἰς τὸ στρατόπεδόν μας τῆς Φανερομένης ἐνώσωμεν μαζί ὅλα τὰ σχοινία μας — ἀφοῦ φυσικὰ, ἀφήσαμεν μαρκαὰ μέτρα διὰ τὸ πηγάδι καὶ διὰ . . . πᾶν ἐνδεχόμενον, ἐδέσασμεν αὐτὸ τὸ μεγάλο σχοινί γύρω τοῦ στρατοπέδου μας καὶ ἔτσι ἐκάμαμε ἓνα εἶδος φραγμοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου—δὲν ξέρω καὶ ἐγὼ οἰατὶ ἄλλ' ἔτσι ἦτο—ἠσιθάνθημεν ἑαυτοὺς πρὸ ἀσφαλείς καὶ πρὸ πολὺ «στὸ σπῆτι μας».

Ὅταν θέλετε νὰ καταβῆτε γρηγορὰ ἀπὸ κανένα ἀπόκεντρο μέρος, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς ἐξηγήσω πῶς θὰ σὰς βοηθήσῃ αὐτὸ τὸ σχοινί καὶ μάλιστα ἂν ἔχετε ποδηλάτα ποῦ πρέπει νὰ κατεβάσετε μαζί σας.

Ἀπαραίτητος πρέπει οἱ ποδηλάται νὰ ἔχουν σχοινί.

Μία ἐνωμοτία Ἀγγλῶν ποδηλατῶν συνήνησε κάποτε ἓνα αὐτοκίνητο χαλασμένο. Τὸ ἔδωσαν μὲ τὰ σχοινία τους, καὶ τὸ τράβηξαν εἰς τὴν πόλιν.

Μὲ σχοινί τεντωμένο ἀπὸ τὸ ἓνα εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δρόμου μπορείτε ξεοχὰ νὲ ἐμποδιάσετε νὰ περάσῃ ἑξυθρικὸν αὐτοκίνητον ἢ ποδηλάτο. Καὶ μὲ σχοινί ἔτσι τεντωμένο νὰ ριζέτε λυσοσασμένον σκύλον, τὸν ὁποῖον ἔπειτα μπορείτε νὰ πιάσετε.

Εἰς τὸ σχοινί σας, ἂν γνωρίζετε τὸν «καρεκλόκομβον», (ἢ ἀπλῶς τὴν κανδηλίτσα), μπορείτε νὰ ὑψώσετε τραυματία ἢ λιπόθυμον ἀπὸ ἓνα τόπον.

Μὲ τρία ἢ ἔστω καὶ μὲ δύο σχοινία μπορείτε νὰ κατασκευάσετε γέφυραν, μὲ τὴν ὁποῖαν μπορείτε νὰ περάσετε ἀπὸ τὴν μίαν στὴν ἄλλην ὄχθην ἐνὸς ποταμοῦ.

Τέλος πάντων αἱ χρήσεις τοῦ σχοινοῦ εἶναι ἀναρίθμηται. Σὰς ἐξέθεσα ἐδῶ μονάχα ἐπεισας ποῦ μοῦ παρουσιάσθησαν ἀμέσως ἐμπρὸς μου, σεῖς, δὲν ἀμφιβάλω ὅτι πολὺ εὐκολὰ θὰ βρῆτε καὶ ἄλλας.

Διὰ τοῦτο ποτὲ μὴ λησμονῆτε νὰ φέρνετε μαζί σας, στὰς ἐκδρομὰς καὶ στὸ στρατόπεδον σχοινί. 3—4 μέτρα φθάνουν. Πράγματι εἶναι μέρος τῆς στολῆς τοῦ πρόσκοπου.

Πρὶν τελεσῶ αὐτὸ τὸ τόσον ἐνδιαφέρον ζήτημα θέλω νὰ σὰς συμβουλεύσω νὰ δοκιμάσετε τὴν χρῆσιν τοῦ «λάσσο»· τὸ «λάσσο» τὸ χρησιμοποιοῦν οἱ cow—boy τῶν ἀπερῶντων βοσκῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὅταν θέλουν νὰ πιάσουν τοὺς

ημιαγρίους βοῦς καὶ ἄλογα, τοῦ τρέχουν ελευθέρω στὰ χλοερὰ πεδία.

Διὰ νὰ κατασκευάσετε ἓνα «λάσσο» πρέπει νὰ κάνετε στήν ἄκρη 10—15 μέτρον ψιλοῦ σχοινοῦ μία θηλειὰ ἀπ' αὐτὲς τοῦ ἀνοίγουν καὶ σφίγγουν ὅσο θέλετε. Αὐτὸ τὸ στριφογυρίζετε γρήγορα-γρήγορα ἄπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σας ὡς τὴν στιγμήν ποῦ τὸ ζῖον ποῦ θέλετε νὰ πιάσετε, πλησιάζει εἰς τὴν σωστὴν ἀπόστασιν καὶ ἔξωφρα τὸ πετᾷτε. Ἄνθρωπος καλὰ γυμνασμένος μπορεῖ νὰ ρίψει τὴ θηλειὰ ἀκριβῶς πάνω στὸ κεφάλι τοῦ ζῖου. Φυσικὰ μὲ κάθε κίνησιν τοῦ ζῖου ἢ

θηλειὰ στενεύει. Ἐνίοτε ὁ cow—boy ρίχνει τὸ λάσσο γύρω τοῦ σώματος τοῦ ζῖου καὶ τοῦ σφίγγει ἐπὶ τὰ πόδια. Τὸ ζῖον τότε πέφτει καὶ ὁ cow—boy μπορεῖ νὰ τὸ πλησιάσῃ ἐντελῶς ἀκίνδυνα.

Δοκιμᾶστε το. Ἀλλὰ μὲ μίαν προειδοποίησιν. — Τὴν πρώ-την φοράν δὲν θὰ πετύχετε.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΑΘΜΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Α' ΤΑΞΕΩΣ

Ἀπαιτήσεις (ἴδε ἐγκύκλιον 3ην)

(Συνέχεις)

5ον) Πρῶται βοήθειαι.

α') **Νευρική κρίσις** (ἐπιληψία, ὑστερία). Συμπτώματα: βίαιοι κλονισμοὶ τοῦ σώματος καὶ ἐν τῇ ἐπιληψίᾳ καὶ ἀφροὶ ἐκ τοῦ στόματος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀπομακρύνωμεν τοὺς περιέρχους, θὰ ἀπαλλάξωμεν τὸν παθόντα ἀπὸ παντός, ὅ,τι τὸν περισφίγγει, θὰ τὸν ἐξαπλώσωμεν ἐπὶ μίας κλίνης καὶ θὰ προσέχωμεν νὰ μὴ κτυπήσῃ ἐκ τῶν τιναχμῶν. Καλὸν εἶναι μετὰ τῶν ὁδοντοστοιχιῶν νὰ θέσωμεν μικρὸν φελόνδ' ἢ νὰ μὴ δαγκάσῃ τὴν γλῶσσάν του. Ἐὰν ἡ νευρική κρίσις ἐξακολουθῇ ἐπὶ πολὺ ἀνάγκη προσκλήσεως ἰατροῦ.

β') **Ἐγκεφαλικὴ συμφορήσις**. Ὡς καὶ ἐκ τῆς λέξεως γίνεται καταφανές, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, αἷμα ἀφθονον συρρέει εἰς τὸν ἐγκέφαλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφείλεται καὶ τὸ ζωηρῶς ἐρυθρὸν τοῦ προσώπου καὶ ἡ ἔντασις τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων, ἅτινα εἶναι τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῆς ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως. Ἐπομένως σκοπὸς μας θὰ εἶναι νὰ φροντισώμεν ν' ἀπομακρύνωμεν τὸ συρρετὸν αἷμα διὰ διαφόρων μέσων καὶ ταῦτα εἶναι: ἡ κατάκλισις τοῦ παθόντος ἐπὶ κλίνης μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλότερα, ἡ ἐπίθεσις φιαλῶν μὲν μὲ θερμὸν ὕδωρ εἰς τὰ κάτω ἄκρα, ψυχρῶν δὲ ἐπιθεμάτων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τέλος αἱ ἐντριβὰς τῶν ἄκρων ἵνα προκληθῇ κυκλοφορὶς τοῦ αἵματος.

γ') **Γενικὰ συμπτώματα ὀφειλόμενα εἰς τὸ ψύχος**. Ἐνταῦθα περιλαμβάνονται ὅλα τὰ κρυολογήματα, τὰ ὁποῖα βεβαίως κατὰ μέγα μέρος ὀφείλονται εἴτε εἰς ἀπροσεξίαν εἴτε εἰς τὴν μὴ ἀκριβῆ τήρησιν τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς καὶ τὴν μὴ ἀσκήσιν τοῦ σώματος εἰς τὴν σκληραγωγίαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιβάλλεται ἀπόλυτος προφύλαξις ἀπὸ τοῦ ψύχους, θερμαὶ ἐσωτερικῶς ἐντριβὴ διὰ κηφουρᾶς ἢ οἶνοπνεύματος καὶ ἐπαλείψεις δι' ἰωδίου εἰς τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν πόνοι.

δ') **Ἀσφυξία** (δ' ἀερίοφωτος, ὀξείου ἀνθρακός κ.τ.λ.). Ἀπομακρύνωμεν τὸν παθόντα τὸ ταχύτερον ἐκ τοῦ μέρους, ἐνθα ἐπαθεν ἀσφυξίαν καὶ τὸν φέρομεν εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα μεθ' ὃ ἐνεργώσωμεν τεχνητὴν ἀναπνοήν (περὶ ταύτης θὰ ἐμιλήσωμεν κατωτέρω). Εἰσερχόμενοι ὁμοίως εἰς δωμάτιον ἐνθα ἐπαθέ τις ἀσφυξίαν, πρέπει νὰ σπεύσωμεν ν' ἀνοίξωμεν τὰ παράθυρα θραυνοῦτες ταῦτα ἐν ἀνάγκῃ, ν' ἀποφύγωμεν δὲ οἰκονομῶς φλόγα ἐὰν πρόκειται περὶ φωταερίου τὸ ὁποῖον ἀντιλαμβάνομεθα ἐκ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῶ βαρυτάτης ὁσμῆς.

ε') **Δηλητηριάσεις**. Πρῶτιστὰ ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν εἰς τί ὀφείλεται ἡ δηλητηρίασις ἐὰν εἰς ὄξέα ἢ εἰς ἀλκαλική. Καὶ ὄξέα μὲν εἶναι τὸ ὑδροχλωρικόν, τὸ θεικόν, τὸ νιτρικόν (κοινῶς ἀκούα φάρτα βιτριόλιον), ἀλκαλικὰ δὲ ἡ σόδα, μαγνησία ἀσβεστό-νερον κ.λ.π.

Ἡ πρώτη βοήθεια, ἢν δέον νὰ πράσχωμεν εἶναι α') νὰ ἀπομακρύνωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον μέρος τοῦ δηλητηρίου δίδοντες εἰς τὸν παθόντα μεγάλας ποσότητας ὕδατος χλιαροῦ καὶ γαργαλίζοντες τὸν φάρυγγα μὲ τὸν δάκτυλον ἢ πτερὸν διὰ νὰ προκαλέσωμεν ἔμετον, τὸ τοιοῦτον ἀπαγορεύεται εἰς τὰς δι' ὄξέων δηλητηριάσεις, καὶ β') νὰ καταστήσωμεν τὸ τυχὸν ὑπολειφθεὶς μέρος τοῦ δηλητηρίου ἀκίνητον παρέχοντες ἀντίδοτα, ἅτινα ἐνοούμενα μετὰ τοῦ δηλητηρίου παρέχουσι σώματα ἀβλαβῆ εἰς τὸν ὄργανισμόν.

Τὰ τοιαῦτα ἀντίδοτα εἶναι τὰ ἑξῆς διὰ τὰς συνηθεστέρας τῶν δηλητηριάσεων:

Διὰ τὸν φώσφορον: Αἱ δηλητηριάσεις αὗται προέρχονται ἢ ἀπὸ τὸ ποντικοφάρμακον, τὸ ὁποῖον πιθανὸν κατὰ λάθος νὰ φαγωθῇ ἢ ἀπὸ τὰ πυρεῖς τῶν ὁποίων διάλυσιν ἐν ὕδατι εἶναι δυνατόν νὰ λάβῃ τις ἐπὶ σκοπῶ αυτοκτονίας. Ἡ δηλητηρίασις αὕτη συνεπάγεται πόνους σφικτούς. Ἀπαγορεύεται δὲ κατὰ ταύτην τὸ γάλα καὶ πᾶσα λιπαρὰ οὐσία, ἔλαια κ.λπ. περιέχεται δὲ μόνον ὕδωρ μετὰ μαγνησίας.

Διὰ τὸ ἀρσενικόν: Ἀραιὰ διάλυσις γάλακτος ἀσβέστου (1 μέρος ἀσβέστου ἐσβεσμένης καὶ 4 μέρη ὕδατος) ἢ θεικὴ μαγνησία, γάλα, λεύκωμα ὠν.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΑΘΜΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ Β'. ΤΑΞΕΩΣ

Απαιτήσεις (Ίδε εγκύκλιον Ξην)

(Συνέχεια)

ε) Αρτηριακαί και φλεβικαί αιμορραγίαι

Όταν ο πρόσκοπος ευρεθῆ πρὸς αἱμορραγίας ἐξ οἰσθητικῶν τραύματων, πρέπει νὰ φροντίσῃ κατὰ πρῶτον νὰ βεβαιωθῆ, ἐάν αὕτη εἴνε ἀρτηριακὴ ἢ φλεβικὴ.

Διακρίνεται δὲ ἡ μὲν ἀρτηριακὴ ἐκ τοῦ ἀνοικτοῦ κοκκίνου αἵματος, ἐνῶ ἡ φλεβικὴ ἔχει βαθύ κόκκινον αἷμα. Διάκρισις ὁμοίως ἐυκολωτέρα εἶνε, ὅτι κατὰ τὴν ἀρτηριακὴν αἱμορραγίαν τὸ αἷμα ἐξακολουθεῖται ἐκ τοῦ τραύματος κατὰ ὅσους συγχρόνους μὲ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας, ἐνῶ κατὰ τὴν φλεβικὴν αἱμορραγίαν τὸ αἷμα ἐκρέει ἀπὸ τὸ τραῦμα ὁμοιομέτρως καὶ χωρὶς ὁρμῆς.

Ἐπὶ αἱμορραγίας μικρᾶς πρέπει νὰ ὑψώσωμεν τὸ τραυματισμένον μέλος καὶ νὰ ἐπαρμόσωμεν ἐλαφρῶν πιεστικῶν ἐπίδεσμον. Ὅταν ὁμοίως εἴνε μεγάλῃ, ἐάν μὲν εἴναι ἀρτηριακὴ πιέζομεν τὴν ἀρτηρίαν μεταξὺ τραύματος καὶ καρδίας διὰ τῶν δακτύλων ἢ περισφιγγομεν αὐτὴν δι' ἐπίδεσμον ἢ ἐλαστικῆς ταινίας. Ἐάν ἡ αἱμορραγία εἴναι φλεβικὴ ἢ πίεσις ἐφαρμόζεται κατωθεν τοῦ τραύματος πρὸς τὰ ἄκρα. Ἐπειδὴ ὁμοίως ὁ μὴ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένος δυνατὸν νὰ λανθασθῆ εἰς τὴν διάκρισιν τῆς ἀρτηριακῆς ἢ φλεβικῆς αἱμορραγίας ὁ πρόσκοπος πρέπει πάντοτε ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἀρτηρίαν καὶ αὐτὴν νὰ περισφιγγῇ μεταξὺ τραύματος καὶ καρδίας, καθ' ὅσον καὶ ἐν συμβῆ νὰ εἴνε φλεβικὴ, ἡ ἀπώλεια τοῦ αἵματος δὲν θὰ εἴνε μεγάλῃ. Ἀπαιτεῖται ὁμοίως μεγάλῃ προσοχῇ νὰ μὴ ἡ περισφιξις τοῦ μέλους εἴναι ἰσχυρά, ὅστε νὰ παραμείνῃ πλέον τῆς 1 1/2 ὥρας ἢ τὸ πολὺ 2 ὥρων, διότι ἄλλως ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐπέλθῃ γάγγραινα.

στ) Λιποθυμία

Ἡ λιποθυμία παρουσιάζει πρῶτον καταφανῆς συμπτώματα μεγάλῃ ὀχρότητα τοῦ προσώπου, συνάμα δὲ ζάλην, κρῖον ἰδρώτα καὶ μικρὸν σφυγμὸν. Ἐπειδὴ δὲ προέρχεται ἀπὸ ἀναιμίαν τοῦ ἐγκεφάλου, οὐδαμῶς ὁ πρόσκοπος ἐν πρώτοις νὰ ἐξαπλώσῃ τὸν πάσχοντα εἰς μέρος εὐκέρρον μὲ τὴν κεφαλὴν χαμηλῇ, ὥστε νὰ ἐπαυθῆ τὸ αἷμα εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἀπομακρύνων τοὺς περιέρρους καὶ πάντα ἄλλον τῆς βοηθείας τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει ἀνάγκην. Νὰ χαλαρώσῃ τὰ πιέζοντα αὐτὸν ἐνδύματα καὶ νὰ μεταχειρισθῆ διεγερτικὰ μέτα, νὰ θέσῃ διαλεθὴ ὑπὸ τοῦ ρόθου τοῦ πάσχοντος ἐνοικτὸν φιαλίδιον περιέχον ἀμμωνίαν ἢ αἰθέρα, προκτὴν νὰ εἴναι πάντοτε νὰ μὴ στάξῃ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν του νὰ ραντίσῃ μὲ ὕδωρ τὸ πρόσωπόν του ἢ κτυπήσῃ μὲ μίαν βρεγμένην πατσέταν ἐπανειλημμένως αὐτό. Ἐάν ἡ λιποθυμία ἐπιμένῃ κἀννεὶ ἐντοίμως εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν καὶ τ' ἄκρα, ἐπιβάτεται δὲ καὶ συναπισημὸς εἰς τοὺς πόδας.

Ἐάν καὶ πάλιν ἐξακολουθῆ, προβαίνει ὁ πρόσκοπος εἰς τὴν τεχνητὴν ἀναπνοήν.

ζ) Γενικά συμπτώματα οφειλόμενα εἰς θερμότητα

Ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ συνηθεστέρων συμπτωμάτων τῶν οφειλομένων εἰς τὴν θερμότητα, εἴνε ἡ ἠλιαισις. Αὕτη ἐπέρχεται κατὰ τὴν θερμὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, εἰς συναθροίσεις πολλῶν ἀτόμων ἐν περιορισμένῳ χώρῳ, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς μακρὰς καὶ κοπιώδεις πορείας στρατευμάτων. Προδιαθέτει δὲ εἰς ταύτην ἐξασθένησις τοῦ ὄργανισμοῦ, σωματικοὶ κόποι, ἀσπνία, πείνα, δίψα, καταχρήσεις καὶ ἰδίως ὑπερβολικὴ χρῆσις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Προάγγελος ἐπαρχομένης ἠλιασις εἴνε ἐρυθρότης ἐξαιρετικὴ τοῦ προσώπου, θερμότης τοῦ δέρματος, δίψα βλαπτικὴ, ἰδρῶς κολλώδης, βᾶρος εἰς τὸ στήθος, ἐξασθένησις, ζάλη.

Ὁ παθὼν ἐξ ἠλιασις καταπίπτει ἀνίσθητος μὲ πρόσωπον μελανέρυθρον, συχνὴν ἀναπνοήν καὶ μικρὸν σφυγμὸν. Ἦνα προλάβωμεν ἀπεικονμένην προσβολὴν ἠλιασις, ἀρκεῖ, ὅταν ἴδωμεν τὰ συμπτώματα αὐτῆς νὰ ὀδηγήσωμεν τὸν πάσχοντα εἰς σκιερὸν μέρος καὶ εὐκέρρον, νὰ χαλαρώσωμεν τὰ ἐνδύματά του καὶ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὸν νὰ πῆ ὕδωρ. Ἐάν ἐπέλθῃ προσβολὴ τῆς ἠλιασις, οὐδαμῶς ὁ πρόσκοπος, ὅπως ἐξαπλώσῃ τὸν παθόντα μὲ τὴν κεφαλὴν ὀλίγον ὑψωμένην καὶ χαλαρώσῃ τὰ ἐνδύματά του, νὰ βρέξῃ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ στήθος του μὲ ψυχρὸν ὕδωρ καὶ νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸν, ἐν δυνατῷ νὰ καταπίνῃ, ἀφρόνον ὕδωρ ἀλλὰ κατὰ πολὺ μικρὰς ποσότητας. Ἐάν ἡ ἀναισθησις ἐξακολουθῆ, ἐνεργεῖ τὴν τεχνητὴν ἀναπνοήν.

η) Πνιγμός

Ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ πνιγῆ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἢ ὅπου ἄλλοῦ ὑπάρχει εἰς μεγάλῃν ἔκτασιν καὶ ποσότητι ὕδωρ. (λίμνη, ποταμός, φρέαρ, κλπ.) ἢ καὶ εἰς μικρὰν ποσότητα τοιοῦτου, ὡς π. χ' εἰς μικρὸν λάκκον, ἔστω καὶ ἀβαθὴ πλήρῃ λάσπης.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ φροντίσῃ ὁ πρόσκοπος νὰ καθαρίσῃ τὸ στόμα τοῦ παθόντος, τὴν εἶνα καὶ τὸν φάρυγγα ἀπὸ πᾶσαν ξένην ὕλην οἷον λάσπην, ἄμμιον, βλέννας κλπ., καὶ εἶτα, ἀπὸ χαλαρώσῃ τὰ ἐνδύματά του ὥστε νὰ μείνῃ τὸ σῶμα του ἐλεύθερον ἀπὸ πᾶσαν πίεσιν, τοποθετεῖ αὐτὸν πρηνῇ μὲ τὴν κοιλίαν στρογγυλωμένην ἢ ἐπὶ τῶν ἐνδύματων του περιτυλιγμένῳ εἰς δέμα, ἢ ἐπὶ τοῦ γόνυ τοῦ περιεπιπύου καὶ τὰς χεῖρας τὴν κοιλίαν καὶ τὸν θώρακα διὰ νὰ ἐξέλθῃ τὸ καταποθὲν ὕδωρ. Ἐάν ἡ κατάστασις τοῦ παθόντος τὸ ἐπιτρέπῃ ἀνοίγει τὸ στόμα καὶ γαργυρίζει τὴν σταφυλὴν μὲ ἐν πτερῶν ἢ ἐν μικρὸν χλωρῶν ξύλου ἢ κουταλάκι διὰ νὰ προκαλέσῃ ἔμετον. Ἐν τῷ εἶναι ὁ παθὼν δὲν συνέρχεται ἀνεστρέφει αὐτὸν εἰς θέσιν ὑπτίαν, μὲ τὴν κεφαλὴν πάντοτε ὀλίγον χαμηλωτέρω, καὶ πρὸς τὰ πλάγια γυρισμένην διὰ νὰ ἐξέλθῃ τὰ ὑπάρχοντα εἰσέτι ἐντὸς αὐτοῦ ὕγρα καὶ ἀρξίσει τὴν τεχνητὴν ἀναπνοήν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

περι τῆς ἐν γένει διαγωγῆς τῶν Προσκόπων
κατὰ τὴν ἐκρηξίν τοῦ Λατομεῖου
τῆς 4ης Αὐγούστου 1917 ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ὥραν τῆς 4ης Αὐγούστου ἔ. ἔ. τὸ παρὰ τὸ Ἑλληνικὸν Νεκροταφεῖον Λατομεῖον ἐξεργάγη μετὰ δαιμονιώδους κρότου.

Ὁ Ὑπαρχηγέων Ἐνωμοτάρχης Καράσσο Ἀδριανὸς τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐπέβαινε τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ τραίμ ἀκριβῶς παρὰ τὴν διασταύρωσιν ταύτης μετὰ τῆς Λεωφόρου Ἑθνικῆς Ἀμύνης. Κατήλθεν ἀμέσως μετὰ τὸν κρότον καὶ ἐτρέξε πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἠκούσθη ὁ κρότος. Ἐφθάσεν εἰς τὸ Λατομεῖον ὅπου οἱ Γάλλοι ἐσχημάτισαν μίαν ζώνην. Ἐν τούτοις οὗτος διήλθε ταύτην, ἀν καὶ τὰ φυσίγγια τῆς δυναμίτιδος ἐκπυροκροτοῦσαν πανταχόθεν τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο. Παρατηρεῖ ἓνα χοροφύλακα Ἕλληνα ὅστις εἶχε τὴν χεῖρα καταματωμένην. Πάραυτα τρέχει εἰς τὸ Βον Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον παραλαμβάνει τραυματιοφορεῖς καὶ τὸν μεταφέρει.

Μετὰ ταῦτα κατευθύνεται εἰς μίαν ἀποθήκην, ἣτις ἐκαίετο. Παρατηρεῖ ἀνθρώπινα σώματα φρικωδῶς καταξερσισμένα. Τὸ ἐν ἀνευ κεφαλῆς, τὸ ἄλλο χωρὶς πόδας καὶ χεῖρας κτλ. Ἐκείνην τὴν στιγμήν καταρθάνουν καὶ οἱ Πρόσκοποι:

Ὑπαρχηγέων Ἐνωμοτάρχης Κουταλιάρκας, τῆς 6ης ὀμάδος, Ὑπενωμοτάρχης Βασιλείου Δημ., τῆς 5ης ὀμάδος, Πρόσκοπος Ἀγαθοκλῆς Γ., τῆς 1ης ὀμάδος, Πρόσκοπος Τιάκις Μιχαὴλ, τῆς 6ης ὀμάδος, Πρόσκοπος Σκοῦρας Γεώργιος, τῆς 1ης ὀμάδος, Πρόσκοπος Παπακώστας, τῆς 6ης ὀμάδος, Πρόσκοπος Θεμελιῆς, τῆς 4ης ὀμάδος, Ἐνωμοτάρχης Νούσιος Γεώρ., τῆς 2ης ὀμάδος.

Πάντες οὗτοι ἀνέλαβον πάραυτα διαφόρους ἐπιχειρήσεις καὶ μετὰ τὴν φορεῖα μετέφερον τὰ δυστυχῆ ἀποτεφρωθέντα θύματα. Ἄλλοι συνέλεγον τὰ ἀποκοκέντα μέλη: κεφαλὰς, πόδας κτλ. καὶ τὰ μετέφερον εἰς τὸ παρακείμενον νεκροταφεῖον. Ταῦτα δὲ πάντα ἐγένοντο ὑπὸ τὸν κίνδυνον αὐτῆς τῆς ζωῆς των καθότι αἱ ἀποθήκαι τῶν πυρομαχικῶν ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἀνεφλέγοντο οὐδεὶς δὲ τῶν πυρευρισκομένων ἐπλησίαζεν. Καταρθάνει ἐπὶ τόπου καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς 4ης ὀμάδος κ. Κόρου Σ. (τοῦ ὁποίου θεῖος, ἀδελφὸς καὶ ἀνεψιὸς ἦσαν θύματα) ζητῶν πληροφορίας περὶ τῆς τύχης τῶν συγγενῶν του. Ἀμέσως διατάχθησαν οἱ Πρόσκοποι νὰ ἐρευνήσουν πρὸς ἀνακάλυψιν των ἄλλ' ἐστῆθη ἀδύνατον. Πάντες οὗτοι ἦσαν θύματα καὶ ἐστῆθη ἀδύνατον. Πάντες οὗτοι ἦσαν θύματα καὶ ἐστῆθη ἀδύνατον. Πάντες οὗτοι ἦσαν θύματα καὶ ἐστῆθη ἀδύνατον.

Οἱ Πρόσκοποι ἐξακολουθοῦν μετ' αὐταπαρνήσεως τὸ ἔργον των. Ἐξήγαγον τὰς σανίδας καὶ τὰς αὐριτίδας αἵτινες ἦσαν παρακείμεναι τῷ πυρὶ καὶ αἱ ὅποιαι σανίδες ἤσχιζον νὰ ἀνάπτουν.

Ἐνα σῶμα ἐπρόκειτο νὰ καῖ. Οἱ στρατιῶται προσπαθῆσαν νὰ πλησιάσουν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν, ἐπειδὴ τὸ πῦρ ἦτο σφοδρότατον.

Ὁ Ὑπαρχ. Ἐνωμ. Καράσσο Ἀδρ. τῆς 22ας ὀμάδος μετὰ τοῦ Ὑπεν. Βασιλείου Δημ. τῆς 5ης ἔλαβον ἓνα μεγάλο σῶμα τὸ ἐδίπλωσαν καὶ ἐσχημάτισαν γάντζον, κατιόρθωσαν δὲ νὰ ἀποσύρουν μετὰ πολλῶν

κόπων τὸ πῶμα τῶν φλογῶν ὑπὸ τοὺς ἐπαίνοις τῶν πυρευρισκομένων. Ἐλλείπει ὕδατος καθίστατο ἀδύνατον νὰ ἐντοπισθῇ τὸ πῦρ.

Μετὰ ταῦτα διοργανώθη ὑπηρεσία ἣτις ἠμποδίζε τοὺς βουλομένους νὰ εἰσελθουν ἐντὸς καθότι ἐπὶ 4ωρον ἐξηκολούθουν αἱ ἐκπυροκροτήσεις. Περὶ τὴν τὴν ἐσπερινὴν ἢ πυρκαϊὰ ἐσβέσθη καὶ ἀπεσφύθησαν πάντες.

Ἡ ὑπεροχος αὕτη διαγωγή τῶν Προσκόπων ἀπέσπασε τὰ συγχρητήριοι καὶ τὸν θυμασιμὸν πάντων. Ὁ δὲ διοικητὴς τῆς βάσεως κ. Pleyber, ἀπέστειλεν ἐπίσημον ἔγγραφο πρὸς τὸ Σῶμα ὅπως δημοσιευθῆν εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας ἡμετέρας καὶ ξένας προυκάλεσον ἐπιστολὴν Ἀγγλοῦ Ναυτικοῦ ἐξαίροντος τὴν δράσιν τῶν Προσκόπων κατὰ τὴν πυρκαϊάν, διότι καθὼς γνωρίζετε τὸ ἐπείσοδιον τοῦτο ἐπιηκολούθησε τὴν ἐπομένην ἢ τρομερὰ καταιστροφή τῆς πυρκαϊᾶς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

περι τῆς ἐν γένει δράσεως τῶν Προσκόπων Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν πυρκαϊὰν καὶ μετέπειτα.

Τὴν 5ην Αὐγούστου ἔ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ περὶ ὥραν 5 1)2 μ. μ. ἐνῶ ἐκαθήμεν εἰς τὸ Γραφεῖόν μου καταρθάνει Πρόσκοπὸς τις καθύπερθε καὶ μοὶ ἀναφέρει ὅτι μεγάλη πυρκαϊὰ ἐξεργάγη παρὰ τὸ Διοικητήριον καὶ ὅτι οἱ προστρέξαντες Πρόσκοποι ζητοῦν ἐνίσχυσιν. Πάραυτα διατάσσω ὅπως πάντες οἱ Πρόσκοποι Θεσσαλονίκης συγκεντρωθῶν ἐπὶ τόπον, μετὰ τοὺς παρατηχόντας δὲ καὶ τὴν φρουρὰν τῶν γραφείων τοῦ Σώματος τρέχω εἰς τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς. Παρευρέθημεν πρὸ τρομεροῦ θεάματος. Ὅλα τὰ γύρω σπιτία εἶχον ἀνάψει, ὁ δὲ πνέων σφοδρὸς ἀνεμος ἀπειλοῦσε τὰ πάντα διὰ τῶν φλογῶν. Πᾶσι προσπαθῆσα πρὸς καταστολὴν ταύτης ἦτο ματαίω. Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ πλησιάσῃ εἰς ἀπόστασιν μικροτέρων τῶν 100 μέτρων.

Εἰς τὴν ἀντίληψίν μου ὑπέπεσον ἀμέσως ἢ ὑπὸ τῶν Προσκόπων γενομένη ἐργασία ἀγωνιζομένων νὰ διασώσουν ὑπάρξεις, ἀντικείμενα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκ τῶν φλογῶν καὶ νὰ τὰ μεταφέρουν εἰς τοιαύτας ἀπαραλλέξ. Ἐν ῥατῇ ὀφθαλμοῦ πάντες οἱ Πρόσκοποι ἐσπευσαν ὅπως ἐτελέσουν ὅ,τι ἢ κρίσταις ἀπῆται. Χωρισθέντες κατὰ τομεῖς ἐπελήφθησαν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου των μετὰ ζήλου καὶ ψυχραιμίας καὶ ἀξιοθιμότητος αὐταπαρνήσεως καὶ ἡρωισμοῦ. Ἡ πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσίωσις ἦτο τοιαύτη ὥστε νὰ διακινδυνεύωσι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν πρὸς ἐτελέσιν του. Πολλοί, τοὺς ἠνόμισαν «μικροὺς ἡρώεις». Ναι μὲν μικροὶ τὸ σῶμα ἦρωες, ἀλλὰ πολὺν μετρίον κατὰ τὴν καρδίαν.

Ἐδῶ ἐβλεπον Πρόσκοπους ἀνηφοῦντας τὰς φοβεράς φλόγας νὰ εἰσέρχονται ὅπως ἀφόβως εἰς καιόμενας οἰκίας προσφέροντες τὰς βοηθείας των εἰς τοὺς ἐπικαλούμενους τοιαύτας καὶ σώζοντες αὐτοὶ ὄχι μόνον, διάφορα ἀντικείμενα ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπινους ὑπάρξεις.

Μία μητέρα Ἰσραηλίτις ἐγκαταλείψασα ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς τὸ παιδί τῆς ἐν τῇ καιομένῃ ἤδη οἰκίᾳ τῆς ἐπικαλεῖται διὰ γοερῶν κραυγῶν τὴν συνδρομὴν τῶν πυρευρισκομένων πρὸς διάσωσιν τοῦ τέκνου τῆς. Ἀλλὰ πάντες ἀδιαφοροῦσιν, ὅποτε διέρχεται τὰς φλό-

γας και τρέχει προς τὸ ἀκίνδυνον μέρος μία σκιά περιτετυλιγμένη ἐντὸς κουβέρτας, ἣτις ἀφαιρέσασα τὸ σκέπασμα ἀποκαλύπτει Πρόσκοπον κρατούμεν εἰς τὰς ἀγκύλας μικρῶν παιδίων, ὅπερ ἀποδίδει εἰς τὴν μητέρα, ἣτις εὐγνωμονεῖ τὸν ἄγνωστον αὐτὸν ἦρωα διὰ τῶν καλυτέρων εὐχῶν.

Ἐκεῖ βλέπετε ἄλλους καταγινομένους εἰς τὴν διάσωσιν ἀντικειμένων οἰκιῶν ἐτοιμῶν πρὸς ἀνάφλεξιν. Ἄλλους νὰ μεταφέρουν ταῦτα εἰς μέρος ἀσφαλές, ἄλλους νὰ φορτώνουν τὰ καταφθάνοντα αυτοκίνητα ὄχιπτοντες ἐκ τῶν παραθύρων τὰ ἐπιπλα ἢ μεταφέροντες ταῦτα ἀλλαγῶν.

Πολλοὶ εὐρέθησαν ἐντὸς οἰκιῶν τῶν ὁποίων αἱ θύραι ἤναπτον καὶ οἴτινες ἠναγκάσθησαν ὄχιπτοντες πρὸς τὰ ἔξω στρώματα νὰ πηδῶσιν ἐπ' αὐτῶν.

Παρὰ πέρα βλέπετε ἄλλους παρέχοντας πρώτας βοηθείας εἰς λιποθύμους γέροντας ἢ γυναῖκας. Κάποιος δὲ γέροντος μετ' εὐγνωμοσύνης προφέρει τὸ ὄνομα **Πρόσκοπος**, καθ' ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τοῦ παρέσχε τὰς πρώτας βοηθείας διότι εἶχε λιποθυμήσει, παραμείνας μετ' αὐτοῦ μέχρις ὅτου συνῆλθεν ὅποτε τοῦ παρέδωσε τὸ χρηματοκιβώτιόν του τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπολέσει ἐκδαμβωθεὶς διὰ τὴν τιμότητα τοῦ Πρόσκοπου.

Τὰ 3) τῶν Πρόσκοπων ἐτραυματίσθησαν διαφοροτρόπως κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπιπλων, ἀπὸ πίπτοντα ἀναμμένα ξύλα κ.τ.λ.

Ἄλλαχοῦ βλέπετε Πρόσκοπους σχηματίζοντας πρόχειρα φορεῖα καὶ μεταφέροντας τὰ ἀτυχή θύματα τῆς πυρκαϊᾶς, πρὸ τοῦ πλήθους τὸ ὁποῖον ἔμενε κελκῆς πρὸ τῆς τοιαύτης ἐργασίας τῶν μικρῶν Πρόσκοπων.

Πολλὰ ὕδραντλία ἐχρησιμοποιοῦντο ὑπὸ μόνων Πρόσκοπων.

«Τὸ πῦρ ἐξηκολοῦθει τὰ πάντα νὰ καταστρέφῃ ὅποτε καταφθάνει καὶ εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἔξ' ἣς ἤρχιζον νὰ ἐξάγω διάφορα ἀντικείμενα καὶ ἐνῶ ἤμην ἐσκυμμένος ὑπὸ τὸ βάρος ἀντικειμένου τινὸς ἀκούω τὸν ἐξῆς διόλογον: ὡς βοηθήσωμεν καὶ αὐτὸν τὸν καυμένον βρεῖ παιδιά» καὶ πράγματι αἰσθάνομαι τὸ φορτίον μου ἐλαφρότερον, στραφεὶς δὲ νὰ παρατηρήσω ἐκείνους ποῦ με βοηθοῦν βλέπω Πρόσκοπους, οἴτινες μάλιστα με ἀνεγνώρισαν ἀναφωνοῦν «Ὁ Ἄρχηγός μας!!!» Τὸ τοιοῦτον ἀναφέρει ὁ Ἄρχηγός τῆς 22ας Ὁμάδος κ. Ἄλ. Πετρίδης ὡς χαρακτηριστικόν. Πολλοὺς δὲ ἐγὼ ἰδίως ὄμμασιν ἀντελήφθημι νὰ παραλαμβάνουν τὰ φορτία τῶν ἄλλων καὶ ἰδίως τῶν γυναικῶν καὶ νὰ τὰ μεταφέρουν ὅπου τοὺς διέτασσαν.

Ἐπίσης παρέστην μάρτυς τοῦ ἐξῆς τραγικοῦ: «Παρήχθητο ἡ νύξ καὶ τὸ πῦρ ἐξηκολοῦθει τὸ ἔργον του. Ὅμως Πρόσκοπων ἐργάζετο εἰς τινὰ τομέα ὅποτε καταφθάνουν 2 ἄλλοι καὶ ζητοῦν κάποιον. Μόλις τὸν ἀντελήφθησαν τοῦ λέγουν «Τί κάθισαι ἐδῶ; Τὸ σπίτι σου ἐκαίη» . . . . . Τὸν κόσμον κατέλαβε συγκίνησις. Νὰ τὰ κακόμοιρα παιδιά. Τὰ σπίτια των καίονται καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν προθυμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των τὰ ἄφησαν νὰ καοῦν χωρὶς νὰ τρέξουν νὰ δώσουν βοήθειαν τινα.

Ἀδυνατῶ νὰ περιγράψω τὸ τί ἰδίως ὄμμασιν ἀντελήφθημι καθ' ὃ ἠναγκασμένος νὰ τρέχω παντοῦ ὅπως ἐπιβλέπω, παροτρύνω, ἐπαινῶ, συμβουλεύω τοὺς ἐργαζομένους νὰ μὴ ἐκτίθενται καὶ πολὺ, πολλὰ δὲ ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν μου ὥστε νὰ με κά-

μουν νὰ δακρύζω ἐπὶ πολὺ. Εἶναι ἀδύνατον διὰ τῆς γραφίδος νὰ ἐξιστορηθῶν τὰ ἐκτυλιχθέντα καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς πυρκαϊᾶς. Αὐτὰ ὅμως τὰ ὀλίγα ἐν συντόμῳ εἶναι ἀρκετὰ ὅπως ἐννοήσητε τὸ τί οἱ Πρόσκοποι μας κατὰ τὴν πυρκαϊάν ἐπετέλεσαν.

Σημειωτέον ὅτι ἐπὶ τόπου ἐδεχόμεν συγχαρητήρια τοῦ Γάλλου Ἀστυνομίου ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποίου ἐργάζοντο Πρόσκοποι: ἐπίσης τῶν Ἀγγλῶν Ἀξιωματικῶν.

Μετὰ τριήμερον ὁ Ἀγγλὸς Στρατηγὸς με συνεχάρη προφορικῶς διὰ τοὺς Πρόσκοπους μας καὶ με παρεκάλεσε νὰ τὰ διαβιβάσω εἰς αὐτούς.

Ἐπίσης ὁ Ἀγγλὸς ὑπολοχαγὸς Helford παρουσίασθη μόνος του εἰς τὰ Γραφεῖα καὶ με συνεχάρη ἐπίσης δὲ καὶ τοὺς Πρόσκοπους μετ' ὧν τὴν νύκτα ἐκείνην συνεργάζετο.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ Ἀγγλὸς Ταγματάρχης Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Σώματος τῶν Πρόσκοπων τῆς Ἀγγλίας ἐπίσης.

Ὁ Ἀνθυπίατρος κ. Εὐρόπουλος Τ. ἀπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὸ Σῶμα δι' οὗ ἐπαινεῖ τὸ Σῶμα τῶν Πρόσκοπων διὰ τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσέφερον οὗτοι κατὰ τὴν νύκτα τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐν τέλει ἀναφέρει ὅτι οἱ Πρόσκοποι τοῦ ἔσωσαν τὴν Κλινικὴν του.

Ἐπέρροχον ἐπίσης εἶναι τὸ ἐγκώμιον ὅπερ ὁ κ. Ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ἐπέλεξε ὑπὲρ τῶν Πρόσκοπων κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν πυρκαϊάν Συνεδρίασιν τῆς Κ. Ε. Μ. ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἔγγραφος ἐπαινος ὅστις μοὶ ἀπεστάλη.

Τὴν ἐπομένην τῆς πυρκαϊᾶς διαταγῇ τοῦ κ. Ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Προέδρου τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς Μακεδονίας πάντες οἱ Πρόσκοποι ἀνέλμβον ὑπηρεσίας, αἵτινες ἦσαν αἱ ἐξῆς:

1) **Διανομὴ τοῦ ἄρτου** ἤτοι, παραλαβὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν κέντρων ἐφοδιασμοῦ συνοδεία αὐτοῦ μέχρι τῶν σχετικῶν τμημάτων, διανομὴ αὐτοῦ καὶ ἐπίβλεψις τῆς τάξεως κατ' αὐτὴν καὶ καταγραφὴ τῶν πολιτῶν καὶ ἐκδοσις προχείρων δελτίων ἄρτου.

2) **Διερμηνεὶς καὶ σύνδεσμοι.**

3) **Φρούρησις στρατοπέδων πυρκαϊῶν.**

4) **Καταγραφὴ μετὰ τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ἐναπομείναντος πληθυσμοῦ τῆς πόλεως.**

5) **Διανομὴ τῶν δελτίων ἄρτου** δι' ὧν ἀπὸ 1ης Σ)βρίου θὰ ἐλάμβανον τὸν ἄρτον τῶν ἀπὸ τοὺς σχετικῶς φούρῶν, καταργουμένης πλέον τῆς ὑπηρεσίας τῆς διανομῆς τοιοῦτου.

6) **Τὴν καταγραφὴν τῶν ἐπιταχθησομένων δωματίων πρὸς στέγασιν τῶν ἀστεγῶν.**

καὶ 7) **Τὴν ἐπιτήρησιν τῆς δημοσίας ὑγείας** ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Δ)τοῦ τῆς Δημοσ. Ὑγείας κ. Κοπανάρη.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς ἀποστολῆς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς αἱ ἐπ' ἀρ. 2 καὶ 3 ὑπηρεσίαι ἀνετέθησαν εἰς ταύτην, τῶν Πρόσκοπων Θεσσαλονίκης ἀναλαβόντων τὰς λοιπὰς ἐντὸς τῆς πόλεως ὑπηρεσίας.

Οἱ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ διὰ πᾶσαν ἀπορίαν των δέον ν' ἀπευθύνωνται ἐνυπογράφως πρὸς τὸ Σῶμα (σύνταξιν περιοδικῶν) καὶ θὰ λαμβάνωσι τὴν λύσιν εἰς τὴν στήλην τῆς ἀλληλογραφίας.

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ**

*Περιγραφή στρατοπέδων και τῶν
ἐν αὐτοῖς ὑπηρεσιῶν.*

α') **Στρατόπεδον Δουδουλαί.**— Β. Α. τῆς Θεσσαλονίκης καὶ εἰς τὸ θοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γιαννιτσῶν χιλιόμετρον. Πεδιὰς γυμνὴ ἐντελῶς. Οὔτε ἐν δένδρον οὔτε εἰς θάμνος ποικίλει τὴν ἀπελατιστικὴν μονοτονίαν τοῦ ἐδάφους. Ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῶν διὰ συρματοπλεγμάτων διαχωρισμένων Ἀγγλικῶν στρατιωτικῶν κατασκηνώσεων 1000 σκηναὶ μεγάλα κωνικαὶ ἀποτελοῦν μικρὰν κινητὴν πόλιν στεγάζουσιν περὶ τὰς 950 οἰκογενεῖας πυριπαθῶν, Ἑβραίων κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ διακρινομένην ἀπὸ τοῦς συνήθεις στρατιωτικούς καταυλισμούς ἀπὸ τὴν αὐστηρὰν ρυμοτομίαν καὶ τὴν ἀπόλυτον καθαριότητα, τάξιν καὶ καλαισιωσίαν ἣτις χαρακτηρίζει τὰ πάντα. Νεὸς, ἀγορὰ, λουτρῶνες, μαγειρεῖα, πλυντήρια, Νοσοκομεῖα, βρεφοκομεῖα, ἀποχωρητήρια καθ' ὅλους τοὺς κινόντας τῆς ὑγιεινῆς, ἀπολυμαντικοὶ κλιβανοὶ, πύρινα χωνευτήρια, ὑδραυλικά ἔργα, ὅλα ταῦτα ἐγκαταστάσεις φέρουσιν τὴν σφραγίδα τῆς Ἀγγλικῆς τελειότητος κινούν τὸν θαυμασμόν τοῦ ἐπισκέπτου καὶ τὸν κἀμινουν νὰ λησμονῇ ὅτι εὐρίσκειται κατὰ πρόσωπον μὲ τὴν δυστυχίαν καὶ νὰ νομίζῃ ὅτι ὁ κόσμος ἐκεῖνος διασκεδάζει. Παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ καταυλισμοῦ 10 ὅμοια σκηναὶ ἀποτελοῦν τὸ προσκοπικὸν στρατόπεδον, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποῦ ὑπόκειται ὁ ἴστος τῆς σημαίας ἐπὶ βάσεως πεποικιλμένης καὶ παριστανούσης δι' ἐγγράμων λιθαρίων τὸ Σῆμα τοῦ Σώματος. Πρὸς Α. καὶ εἰς ἀπόστασιν 30 μέτρων ἀπὸ τοῦ προσκοπικοῦ Στρατοπέδου περιτοιγυρισθέντος ὑπὸ τῶν προσκόπων μας διὰ συρματοπλέγματος εὐρίσκονται τὰ μαγειρεῖα καὶ πρὸς Ν. περὶ τὰ 100 μέτρα μακρὰν τὰ ἀποχωρητήρια, Ἀγγλικά καὶ τὰ δύο ξηλεντὰ ἐγκαταστάσεις. Ἐκεῖ ἐκάστη ἐνωμοτῖα τοῦ ἀποσπάσματος ἐγκαταστάθη καὶ εἰς μίαν σκηνήν.

β') **Στρατόπεδον Ἄνω-Καρασί.**— Ἀγγλικὴ καὶ τοῦτο κατασκήνωσις πυριπαθῶν Β. Α. τῆς Θεσσαλονίκης καὶ εἰς τὸ 3ον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀσβεστοχωρίου χιλιόμετρον. Ἐδῶ αἱ κατασκηνώσεις τῶν πυριπαθῶν, εἶναι ἐγκατεστημένα ἐπὶ λόφων ἐν μέσῳ τῶν Ἀγγλικῶν ὑπαιθρίων Νοσοκομείων, πρὸ τῶν ὁποίων μεγαλοπρεπὴς ἐκτείνεται ἡ ἀποψὶς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Θερμαϊκοῦ. Ὁ συνοικισμὸς οὗτος ἀποτελεῖται ἀπὸ 600 σκηνὰς ὁμοίας μετὰ τοῦ Ντουντουλαῖ καὶ περιλαμβάνει περὶ τὰς 560 οἰκογενεῖας ἀποκλειστικῶς Ἑβραϊκὰς καὶ ἐδῶ τίποτε δὲν λείπει ἀπὸ ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Ἀγγλων διὰ νὰ ζῶν ἐπίσης θαυμάσια οἱ δυστυχεῖς ἄστεγοι. Τὸ προσκοπικὸν Στρατόπεδον συγκεῖμενον ἀπὸ 5 σκηνὰς μεγάλης ἀποτελεῖ τὴν εἴσοδον τοῦ καταυλισμοῦ ἀκριβῶς παραπλευρῶς τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ ἐκεῖθεν διερχομένου χειμάρρου κείμενον.

γ') **Στρατόπεδον Κάτω-Καρασί.**— Β. Α. καὶ αὐτὸ τῆς πόλεως κείμενον καὶ κατὰ τὸ 2ον ἐπὶ τῆς αὐτῆς μετὰ τὸ Ἄνω-Καρασί ὁδοῦ χιλιόμετρον. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπίσης ὑγιεινὸν καὶ ὀρεινότερον. Ἀπέναντι ἀκριβῶς καὶ εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου εὐρίσκειται τὸ Ἀγγλικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρα-

τοῦ τῆς Ἀνατολῆς, ὅπισθεν δὲ καὶ ἄνωθεν τὸ Ἑπταπύργιον μετὰ τοῦ ἀμφιθεατρικοῦ μέρους τῆς παλαιᾶς πόλεως. Ὁ συνοικισμὸς τῶν πυριπαθῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ 400 οἰκογενεῖας ἐξ ὀλοκλήρου Ἑλληνικὰς. Τὸ προσκοπικὸν Στρατόπεδον, συγκεῖμενον ἀπὸ 4 σκηνὰς, εἶναι ἐγκατεστημένον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ καταυλισμοῦ χωρίζεται δὲ ἀπ' αὐτοῦ διὰ χειμάρρου, καθιστῶντος τὴν ὄλην τοποθεσίαν μαγευτικὴν.

Αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν Ἀγγλων καὶ Γάλλων διοικητῶν τῶν Στρατοπέδων ἀνέλαβον οἱ πρόσκοποι τῆς Ἀποστολῆς ἦσαν αἱ αὐταὶ περίπου εἰς ὅλα τὰ στρατόπεδα καὶ ὡς ἀμέσως κατωτέρω ἐκτίθενται.

Α'. Ὑπηρεσίαι περιθάλψεως πυριπαθῶν.

α') **Καθαριότης Στρατοπέδου.**— Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην διετίθεντο εἰς ἕκαστον Στρατόπεδον 4-6 πρόσκοποι καὶ δύο βαθμοφόροι, οἵτινες ἐχωρίζοντο εἰς δύο περιπόλους. Αἱ περίπολοι αὐταὶ καθῆκον εἶχον. Διατρέχουσαι τοὺς καταυλισμούς ἀπὸ τῆς 7-11 π.μ. καὶ 3-7 μ.μ. ὥρας, νὰ ἐπιβλέπουσιν τὴν καθαριότητα τῶν στρατοπέδων, ὑποδεικνύοντες εἰς τοὺς πυριπαθεῖς τὰ μέρη, ὅπου ἔπρεπε ν' ἀπορρίπτωσι τὰς ἀκαθαρσίας καὶ ἀπιγορεύοντες εἰς αὐτοὺς νὰ τηρῶσιν ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον ἀκάθαρτα εἴτε τὰ ἐντὸς εἴτε τὰ ἐκτὸς τῶν σκηνῶν τῶν. Τεμάχιον χάρτου ἢ ξύλον ἢ λίθος ὑποπίπτων εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἀγγλου ἐπιθεωρητοῦ, ἐθεωρεῖτο ἀκαθαρσία ἐπιβαρύνουσα τὴν εὐμενῆ ἐπίσημιν τῆς ἐργασίας τῶν ἐπὶ τῆς καθαριότητος προσκόπων. Ἐπίσης εἶχον καθῆκον νὰ κρατῶσι σημειῶσιν τῶν ἀριθμῶν τῶν σκηνῶν, αἵτινες ἐξήτουν εἶδη ἡμιτισμοῦ κ.τ.λ. νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως ἐν περιπτώσει αἰφνιδίως ἀσθενείας πυριπαθοῦς τινός τὸν ἐφημερεύοντα Ἀγγλον Ἰατρὸν τοῦ Νοσοκομείου, νὰ μὴ ἐπιτρέπουσιν τὸ ἀναρμα τῆς φωτιᾶς ἡμέρας τε καὶ νυκτός εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῶν σκηνῶν παρὰ μόνον εἰς τὸ διὰ συρματοπλέγματος ἐπὶ τοῦτο περιεκλεισμένον μέρος, νὰ φροντίζωσιν ὥστε τὰ δοχεῖα τῶν ἀκαθαρσιῶν νὰ ἐκκενῶνται ἐγκαίρως εἰς τὰ ἐπὶ τούτω πύρινα χωνευτήρια, νὰ ἀπιγορεύουν ἀπολύτως τὴν εἴσοδον εἰς τὰ Στρατόπεδα εἴτε προσκόπων εἴτε Ἀγγλων Ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν μὴ ἐχόντων ὑπηρεσίαν, καὶ ἐν γένει νὰ φροντίζωσιν διὰ τὴν ἀπόλυτον τάξιν καὶ καθαριότητα τῶν Στρατοπέδων. — Οἱ ἀριθμοὶ τῶν σκηνῶν αἵτινες εὐρέθησαν ἀκάθαρτοι, ἢ ἐξήτουν διάφορα εἶδη ἢ δὲν ὑπῆκουσιν εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προσκόπων παρεδίδοντο καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εἰς τὸν Ἀγγλον Ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὰ περιαιτέρω.

β') **Συσσίτιον.**— Τέσσαρες ἕως ἄνω πρόσκοποι μὲ ἐνωμοτάρχην ἐπὶ κεφαλῆς ἐπέβλεπον, παριστάμενοι κατὰ τὰς διανομὰς τοῦ ἄρτου καὶ συσσίτιου, αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο δις τῆς ἡμέρας (7 1/2 π.μ. καὶ 4 1/2 μ.μ.) τὴν καθόλου κατ' αὐτὰς τάξιν.—

γ') **Μαγειρεῖον.**— Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀπασχολοῦντο τέσσαρες ἢ καὶ περισσότεροι πρόσκοποι. Οὗτοι τὴν 7 1/2 πρωτὴν ὥραν, παραισχυνοῦντες ἐκ τοῦ Ἐφοδιασμοῦ τὰ ἀναγκαζοῦντα διὰ τὴν ἡμέραν τροφίμα καὶ καύσιμον ἔλκην, μετέφερον καὶ παρεδίδον ταῦτα εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν Ἀγγλων διοριζομένους πυριπαθεῖς, οἵτινες θὰ παρεσκευάζον τὸ συσσίτιον τῆς ἡμέρας. Παραισχυνοῦντες ἐκπὸ μέρους τῆς 7 μ.μ. ὥρας ἐπέβλεπον τὴν παρασκευὴν τοῦ συσσίτιου καὶ δὲν ἐπέτρεπον τὴν ἐξιστογὴν δημοσίων εἰδῶν ἐκ τοῦ μα-

γειρίου, διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ὁποίων ἦσαν ὑπεύθυνοι. Ληγούσης τῆς ὑπηρεσίας τῶν καὶ ἀφοῦ συνετελεῖτο ἡ ταφὴ τῶν ὑπολειμμάτων τῆς πυρᾶς εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο ἀνοιγόμενον καθ' ἡμέραν λάκκον ἔπρεπε ν' ἀναφέρουν εἰς τὸν Ἄγγλον Ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας.

δ') **Υδρευσις.**—Δύο πρόσκοποι εἰς ἕκαστον κρονὸν τῶν Στρατοπέδων ἐπέβλεπον τὴν ὕδρευσιν τῶν πυριπαιθῶν, προλαμβάνοντες τὴν σπατάλην τοῦ ὕδατος. Ἀπαγορεύοντες ἀπολύτως τὴν πλύσιν φορεμάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐκεῖ, ὑπεδείκνυον τὰ πρὸς τοῦτο εἰδικὰ πλυντήρια. Ἐκ τῆς εὐσυνειδήτου ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν λόγῳ προσκόπων ἐξήρητάν τε ἡ ἐπάρκεια τοῦ ὕδατος μέχρι τῆς ἑσπέρας καὶ ἡ ἐκ τούτου εὐμάρεια εἰς τὰ Στρατόπεδα.

ε') **Παιδικὰ λουτρά.**—Δύο πρόσκοποι διαμένοντες νυκθήμερον ἐντὸς τῶν παιδικῶν λουτρῶν ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα αὐτῶν. Ἐφρόντιζον διὰ τὴν κανονικὴν τροφοδότησιν τῆς πυρᾶς οὕτως ὥστε τὸ ὕδωρ νὰ διατηρῆται θερμὸν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας. Ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀπώλειαν ἀντικειμένων ἐκ τῶν λουτρῶν καὶ διὰ τὴν ἐν γένει τήρησιν τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος ἐν αὐτοῖς. Ἦτο μία ὑπηρεσία, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἄγγλοι ἐξήρουν νὰ τοποθετῶνται οἱ τελειότεροι τῶν προσκόπων.

στ') **Φρουρὰ αυτοκινήτων.**—Δύο πρόσκοποι φρουροῦντες εἰς ὄρισμένην θέσιν, δεσπόζουσαν τῶν εἰς τὰ Στρατόπεδα εἰσόδων ἔπρεπε νὰ ὀδηγῶσιν πᾶν αὐτοκίνητον ἢ ἄμαξιν, μεταφέρουσαν πυριπαιθεῖς εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἄγγλον Ἀξιωματικόν, ὅστις προέβαινεν εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἀποσκευῶν τῶν καὶ ὥριζε τὰ εἶδη ἱματισμοῦ κ.τ.λ. τὰ ὁποῖα θὰ τοῖς διενέμενον καθὼς καὶ τὴν σκιρτὴν εἰς τὴν θὰ διέμενον.

ζ') **Φρουρὰ ἀποχωρητηρίων.**—Ταῦτα εὐρισκόμενα μακρὰν τῶν Στρατοπέδων καὶ πλησίον ἀλλήλων (ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν) εἶχον ἀνάγκην ἀγρούπου φρουρήσεως καὶ συνεχοῦς ἐπιβλέψεως ὑπὸ προσκόπων μεγάλων καὶ ἡρωικῶν ἀλλὰ καὶ ἠθικῶν συνάμα, τόσον ἵνα προλαμβάνονται παρενοχλήσεις τῶν γυναικῶν ὅσον καὶ διὰ νὰ τηρῶνται τελείως καθαρά. Τόση ἦτο ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἀπέδιδον οἱ Ἄγγλοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὥστε ἡμέραν τινὰ ὁ Ἄγγλος Διοικητὴς τοῦ Στρατοπέδου Ἄνω Καρασί μοι εἶπε: καὶ ἂν ἀκόμη μόνον αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν ἔκαμνον οἱ πρόσκοποι σὺς θὰ ἦτο ἀρκετὴ διὰ νὰ σὰς εἴμεθα εὐγνώμονες ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὰ νὰ τὴν ἀναθέσωμεν εἰς στρατιώτας. Οἱ πρόσκοποι οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀμεμπτον καθαριότητα αὐτῶν, τὴν τακτικὴν ἀπολύμανσιν καὶ τὴν ἐν γένει τάξιν ἐν αὐτοῖς. Πᾶς καταγγελλόμενος ὑπὸ τῶν προσκόπων ὡς ἀπόπαθίας ἢ καὶ οὐρήσεως ἐκτὸς τῶν ὀρισμένων μερῶν ἐτιμωρεῖτο ἀόστηρότητα ὑπὸ τῶν Ἄγγλων διὰ νηστείας καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ διὰ φυλακίσεως ἐν πειθαρχεῖᾳ ἐκ συρματοπλέγματος, ἐκθειμμένῳ εἰς τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου.

η') **Φρουρὰ ἀσθενῶν.**—Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην διετίθεντο οἱ ἀναγκαιοῦντες ἐκαστοτε πρόσκοποι, οἱ ὁποῖοι μόνον καθῆκον εἶχον, φυλάσσοντες πρὸ τῶν σκηπῶν, ἐν αἷς ἀπεμονώθησαν πυριπαιθεῖς ἀσθενεῖς, ν' ἀπαγορεύουν τὸν συγχρωτισμὸν αὐτῶν μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμοίων τῶν.

θ') **Ἐκτακτοὶ ὑπηρεσίαι.**—Πάντες οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας πρόσκοποι ἀνήκον εἰς τὴν ἐναμοτίαν τῶν ἐκτάκτων ὑπηρεσιῶν. Οὗτοι ἀνελάμβανον πᾶσιν ἐκτάκτως παρουσιαζομένην ὑπηρεσίαν ὡς π.χ. τὴν φρότωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν αυτοκινήτων τροφίμων, τὴν ἀπολύμανσιν τῶν σκηπῶν Στρατοπέδων τοῦλάχιστον τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, τὴν μεταφορὰν τῶν ἀσθενούντων εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, ἔκτακτον καταγραφὴν πυριπαιθῶν κ.τ.λ.

Β'. Ὑπηρεσίαι προσκοπικῶν στρατοπέδων.

Οἱ αὐτοὶ πρόσκοποι εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετίθεντο αἱ ὡς ἄνω ὑπηρεσίαι ἐξετέλουν καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν τῶν προσκοπικῶν Στρατοπέδων πλὴν τῆς τῶν μαγείρων, ἀποθηκαρίων, καὶ φρουρήσεως αὐτῶν, δι' αἷς διετίθεντο μόνιμως οἱ ἀναγκαιοῦντες πρόσκοποι.

Τὸ πρόγραμμα ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποίου κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν Ἄγγλων, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τῶν Στρατοπέδων τῶν πυριπαιθῶν ἐκανονίσθη ἡ ζῶν τῶν προσκόπων ἦτο τὸ ἑξῆς, δυνάμενον μόνον εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις νὰ παραλλαγῆ ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἀποσπασμάτων.

Ἐγερτήριον ὥρα 5 π. μ. Ἀτομικὴ καθαριότης 5-5 3/4 π. μ. Πρωϊνὸν ὄφρημα 5 3/4 π. μ. Πρωϊνὴ ἀναφορὰ 6 1/4 π. μ. Σουηδικὴ Γυμναστικὴ 6 1/2-7 π. μ. Μεσημβρινὸν Συσσίτιον 12. Ἀνάπαυσις 1-3 μ.μ. Ἐσπερινὸν Συσσίτιον 6 μ. μ. Ἐσπερινὸν προσκλητήριον προσερχῆ 6 μ. μ. Σιωπητήριον 9 μ. μ.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθεισῶν γενικῶν δι' ἅπαντα τὰ Στρατόπεδα ὑπηρεσιῶν, τὸ ἀπόσπασμα Νιουντουλάρ εἶχεν ἀναλάβῃ καὶ τὰς ἐξῆς τοιαύτας.

α') **Φρουρὴσις βενζίνης.**—Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην διετίθεντο τρεῖς πρόσκοποι, φυλάσσοντες ἐναλλάξ ἀνά δύο ὥρας ἀπὸ τῆς 7 π. μ. μέχρι τῆς 7 μ. μ. τὴν ἀποθήκην Βενζίνης. Ἀποκλειστικὸν καθῆκον εἶχον ν' ἀπαγορεύουν εἰς πάντα, εἴτε πολίτην εἴτε στρατιωτικὸν νὰ πλησιάζῃ εἰς τὴν ἀποθήκην.

β) **Τμητικὴ φρουρὰ Διοικητοῦ.**—Κατὰ παρακλήσιν τοῦ Ἄγγλου Διοικητοῦ τοῦ Στρατοπέδου ἀπὸ τῆς 7 π. μ. μέχρι τῆς αὐτῆς μ. μ. ὥρας καθ' ἐκάστην ἡ εἰσοδος τοῦ τετραγώνου τῶν σκηπῶν τοῦ Στρατοπεδάρχου καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Ἐπιτελείου του ἐφρουρεῖτο ὑπὸ προσκόπων, οἵτινες ἔργον εἶχον ν' ἀπαγορεύουν κατὰ τὰς μὴ ὀρισμένας ὥρας νὰ ἐνοχλῆται ὁ Διοικητὴς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ ν' ἀπονέμουν τὰς τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν Ἀξιωματικούς τῶν Συμμαχικῶν Στρατευμάτων.

γ) **Ἀγγελιοφόροι.**—Οἱ ἀγγελιοφόροι ποδηλάται ἐμορσίμενον ὡς σύνδεσμοὶ τῆς διοικήσεως τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν Ἀγγλικῶν Ἐπιτελείου καὶ Στρατηγείου, μεταβιβάζοντες τὰ ἐπείγοντα ἔγγραφα καὶ τηλεγραφήματα εἰς τὸ (Γραφεῖον Σημάτων) ἀπέχον περὶ τὸ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἀπὸ τὸ στρατόπεδον.

δ) **Διερχομένης.**—Δύο ἢ καὶ περισσότεροι πρόσκοποι γνωρίζοντες τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἑβραϊκὴν ἢ καὶ Γαλλικὴν ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ χρησιμεύουν κατὰ πᾶσαν ὥραν ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὡς διερχομένης μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Ἀποσπασματος καὶ τῶν Ἄγγλων ἢ τῶν Ἰσραηλιτῶν πυριπαιθῶν.

Τὸ δὲ Ἀπόσπασμα Ἄνω-Καρασί.

α') **Κίνησις Στρατοπέδου.**—Κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Στρατοπέδου παρέμενε πάντοτε πρόσκοπος τηρῶν τὸ βιβλίον τῆς κινήσεως τοῦ ταταυλισμοῦ. Οὗτος κα-

τέγραφε πᾶσαν ἐπισημομένην τὸ πρῶτον εἰς τὸ Στρατόπεδον οἰκογένειαν καθὼς καὶ τὰ εἰσαγόμενα εἰς αὐτὸ ἰδιωτικά ἐπιπλα κ.λ.π. διέγραφε δὲ πᾶσαν δι' οἶον-δήλοτε λόγον ἐξερχομένην ἐκεῖθεν τοιαύτην, εἰδοποιῶν καὶ κατὰ τὰς δύο περιπτώσεις τὸν ἐπὶ τοῦ Ὑλικοῦ Ἄγγλον Ἀξιωματικόν, ὅστις ἐφρόντιζε νὰ διανεμήη μὲν ἀναγκαιοῦντα εἶδη ἱματισμοῦ κ. τ. λ. εἰς τοὺς ἐπισημομένους νὰ παραλάβῃ δὲ τοιαῦτα ἀπὸ τοὺς ἐξερχο-μένους.

β') **Διανομὴ συσσιτίου.**—Ψυχρὸς τῆς ἐπιβλέψεως κατὰ τὴν παρισκευὴν καὶ διανομὴν τοῦ συσσιτίου, εἰς τὸ Στρατόπεδον τοῦτο οἱ πρόσκοποι ἦσαν ὑποχρεωμένοι, τηροῦντες κατάλογον τῶν ὀνομάτων ἢ ἀριθμῶν τῶν πυριπιθῶν, νὰ προβαίνουν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἄρτου καὶ συσσιτίου δις τῆς ἡμέρας, ἥτις δημολογουμένως ἐνταῦθα ἐγένετο πλέον τακτικῆ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα Στρατόπεδα.

Καὶ τὸ ἀπόσπασμα Κάτω-Παρασί.

α') **Ξυλουργεῖα.**—Μὴ ἐπιρκοῦντος τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ξυλουργείων τῆς κατασκευῆς, ὁ Ἄγγλος Διοικητὴς τοῦ Στρατοπέδου ἐξήτησεν, ἂν τῷ ἐπετρέπετο, νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς βοηθοὺς εἰς τὴν κατασκευὴν κλινῶν διὰ τοὺς περιπαθεῖς μερικοὺς πρόσκοπους, οἱ ὅποιοι καθὼς εἶχεν ἀντιληφθῆ ἔδεικνυον κλίσειν πρὸς τὴν τέχνην ταύτην. Τοιοῦτοι ἐξελέγησαν πρῶτῳ μὲν ὑπ' αὐτοῦ μερικοί, ἐκ τῶν ὁποίων δύο οἱ 1) Χέλμης Γ. καὶ 2) Ἀνομορέτης Ἀ. ἐγνώριζαν τὴν τέχνην τοῦ Ξυλουργοῦ. Ἡ ὑπερησία τῶν Ξυλουργῶν, μάλιστα κατὰ τὰς παραιοτάτας τῆς ἀναχορήσεως τῶν κατηγορήθη, μὴ ὑπαρχούσης πλέον ἐργασίας τοιαύτης φύσεως, ἀποσκοπούσης εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν πυριπιθῶν.

β') **Φροῦρησις καταυλισμοῦ.**—Ἐπειδὴ ὁ καταυλισμὸς αὐτὸς ἀπετελεῖτο ἀπολειστικῶς ἀπὸ Ἑλλήνων, εἰς τοὺς ὁποίους, καθὼς καὶ οἱ Ἄγγλοι ἀντελήφθησαν οἱ κοινοὶ κίνδυνοι καὶ κωκυθία ἐμπνέουν ἀμοιβαίαν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην, ἐκρίθη σκόπιμον καὶ διὰ νὰ μὴ ἀπασχολῶνται Ἄγγλοι στρατιῶται ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐνισχυθῆ τὸ θάρρος τῶν πρόσκοπων, ἡ νυκτερινὴ φροῦρησις τοῦ καταυλισμοῦ νὰ γίνηται ἀπὸ πρόσκοπους. Οἱ πρόσκοποι οὗτοι εἶχον καθήκον ν' ἀπαγορεύουν τὴν εἴσοδον εἰς τὸν καταυλισμὸν παντὸς μὴ διαμένοντος ἐν αὐτῷ, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, νὰ ἐπιβάλλουν τὸ σβύσιμον τῶν φώτων μετὰ τὴν 10ην ὥραν τῆς νυκτός, ν' ἀπαγορεύουν τὰς φωνὰς καὶ τὰ ἄσματα, καὶ νὰ ἐπιβλέπουν τὴν ἐν γένει τάξιν καὶ καθαριότητα εἰς τὸ στρατόπεδον.

Συνδρομὴ εἰσῆλα διὰ τὴν Ἑλλάδα Δεχ. 3.—
» » τὸ Ἐξωτερικόν » 4.—

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων (Λυκαβητοῦ 7α) Σύνταξιν Περιοδικῶν.

ΑΝΤΙΤΥΠΑ τῶν προηγουμένων τευχῶν δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν οἱ βουλόμενοι ἀπευθυνόμενοι εἰς τὴν ὡς ἄνω διεύθυνσιν καὶ συνοδεύοντες τὴν παραγγελίαν αὐτῶν μὲ τὸ ἀντίτιμον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

Τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Ἀργυροπούλου πρὸς τοὺς Πρόσκόπους τῆς Ἀποστολῆς.

Θεσσαλονίκη 16 Ἰουλίου 1917.

Πρὸς

τὸν κ. Στρατῆν Περικλέους,

Ἀρχηγόν τῆς Ἀποστολῆς Ἀθηνῶν

Ἐνταῦθα

Σήμερον τὸ εὐγενὲς ἔργον τῆς ἀποστολῆς θεωρεῖται ἑλθόν. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι δύναμαι ἐν πλείονι πεποιθῆσαι ὅτι ἐπιτελεῖ ἐπιβαλλόμενον μοι καθήκον νὰ ἀνταποδῶ καὶ εὐχαριστήσιον ταῖς ἐκλεκτοῖς ἀρχαῖοις τῆς ἀποστολῆς, τῶν ὁποίων ἐπιζήσιος ἠγάπησε, καὶ δι' αὐτῶν τοῖς ἀγαπαιτοῖς πρόσκοποις τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τόσον ἐν μέντοι τῆς Κυβερνήσεως ὅσον καὶ ἐν μέντοι τοῦ Σώματος Μακεδονίας, τοῦ ὁποίου ἔγωγ τὴν τιμὴν νὰ προῖσταμαι.

Ἡ προθυμία διὰ τῆς ὁποίας, ἐσπεύσατε εἰς τὸν τόπον τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς ἀνυψώσεως, ὁ ἥλιος μετὰ τοῦ ὁποίου ἐπεδόθητε ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπιχειρήσεως τὴν περίθαλψιν τῶν θυμάτων τῆς πυρκαϊῆς, καὶ ὁ ὁποῖος ἐπέσχε τὸν θάνατον καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν Ἄγγλων καὶ Γάλλων Διοικητῶν τῶν Στρατοπέδων τῶν πυριπιθῶν, καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ ἀλλοτρίτητος διὰ τῶν ὁποίων κατεκτιθήκατε τὰς καρδίας τῶν παθόντων, ἐνθουσιάζοντες ἐν αὐταῖς βουαῖς ἀειδαίου ἐργασμοῦντος, ἅλα ταῦτα εἶναι τὰ γυνώσιμα τῆς ἐπιδοῦντος τελειότητος τῆς διὰ τοῦ προσκοπισμοῦ δημιουργουμένης νέας γενεῆς τῆς ἡμετέρας.

Ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀγαπαιτοὶ μοι πρόσκοποι, εἴπατε εἰς τοὺς γονεῖς σας ὅτι ἡ Πολιτεία τοῖς εἶναι ἐγγνώμων διὰ τὴν πολυτίμητον ἀνυψώσιν τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν παρέσχον δι' ἑαυτῶν εἰς τὸ ὀρθοῦν τῆς ἔργου, τὴν περίθαλψιν τῶν δεινοπαθόντων τέκνων τῆς. Πρὸς δὲ τοὺς εὐγενεῖς ἠγέτας τοῦ Σώματος ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσῃτε τὸν ἀνεπίστατον θαυμασμὸν ἀλοκλήρου τῆς Νέας Ἑλλάδος διὰ τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον, παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια, τὰ μόνος τῆς θελήσεως τῶν ἐπιτελεσθέντων ἔργων ἀποδίδον τοιοῦτους καρποὺς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἀντιπρόσωπος
ΠΕΡΙΚΛΗΣ Α. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΦΗΜΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΩΝ πρὸς τὸν Ἐφορον Ἀτικοβοιωτίας διὰ τὸ ἔργον τῶν Προσκόπων τῆς Ἀποστολῆς.

Ἐπιστολὴ ἐν μέντοι τοῦ Λοχαγοῦ John R. Litt, R.A.M.C Διοικητοῦ τοῦ Στρατοπέδου Dudular.

Ἀγαπητὲ κ. Μπαίτλαν

Εἶμαι παρα πολὺ δακρυμένος ἰσχυρῶς διὰ τὴν εὐκαίριαν νὰ εἶδε ἰδῶ προσωπικῶς κατὰ τὴν θραξίαν ἐπισκεθῆναι μοι εἰς Ἀθήνας. ὡς Διοικητὴς τοῦ Στρατοπέδου Προσκόπων Dudular, θέλω νὰ εὐχαριστήσῃ ὑμᾶς καὶ ὅλους τοὺς Πρόσκόπους σας διὰ τῆς δαμπερῆς ὑπερησίας, ποῦ προσέφεραν εἰς τὴν Θεσ/νικὴν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς πυρκαϊῆς.

Εἶνα προῖπον πενήντα πρόσκοποις εἰς τὸ στρα-

τόπεδον διὰ πολλὰς ἑβδομάδας καὶ ὄσον καὶ ἂν τοὺς ἑπαινώσω, δὲν ἄρκει, διὰ τὴν πειθαρχίαν τῶν καὶ διὰ τὴν βίαθειαν τοῦ μού πορεύον διαρκού-δους ἐξέλιξας τῆς ὀνδρόλου ἐπαγγελίας.

Σὰς παρακαλῶ νὰ τοὺς εὐχαριστήσετε ὅλους ἐκ μέρους μου κατὰ τὴν πρῶτην παρουσίαν μου ἐνκαίριον.

Ἐκ μέρους τοῦ λοχαγοῦ James Watson Διοικητοῦ τοῦ Στρατοπέδου Προσφύγων, Καραδί.

Θεσσαλονίκη 29/16 Σεπτεμβρίου 1917.

Ἀγαπατέ Κύριε,

Ἐπί τῇ ἀναχωρήσει τοῦ ἀποστάθματος τῶν προσφύγων ἐπὶ τὸν Ἀρχηγὸν Πλάτωνα Φαυφόπουλον, οἱ ἐπεθύμουν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὰς ἐντιμὰς ἐπαρτίδας τῶν. Εἶχον ὑπερβολίαν ἡμῶν καὶ νύκτα καὶ ἐξετέλεσαν τὰ διάφορα τῶν καθήκοντα μὲ τρόπον ἀξίζοντα τὸν θερμότατον ἑπαίριον. Κάποτε, βεβαίως ἐσώσαν τὴν ζωὴν ἐνδὲς Βοσταννοῦ στρατιώτου, ὅστις εἶχε παρασυρθεῖ ἀπὸ ἑνα φρονητῶν ἀποκίνητον καὶ ὅστις ἔκειτο ἀναίσθητος εἰς τὸ σκότος μέχρι ὅτου εἰρήθη ἐπὶ τοῦ φρουροῦ προσκόπου. Προσεπάθησα νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν Ἀρχηγόν, ἀλλὰ ἐπειὸν δὲν ὄμιτῶ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιδοκιμασίαν νὰ τὸν κάμω νὰ ἐννοηθῇ. Παρακαλῶ διαβιβάσετε πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς Ὀμάδος τὰς χαλίστα ἐγγνώμονας εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἐντιμὴν ὑπερβολίαν τῶν.

ΕΥΜΕΝΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

τοῦ πρώην ἀρχηγοῦ τῆς 17ης ομάδος τοῦ Kensington, West London περὶ τῶν Ἑλλήν. Προσκόπων

Ἀπόσταμα ἐπιστολῆς τοῦ ὑποδεκνέως Leslie J. Blake, RAMC πρὸς τὸν ἑφορὸν Ἀττικῆς.

Εἶδον τοὺς Ἑλληνας Προσκόπους εἰς τὸ Στρατόπεδον Προσφύγων . . . πολὺ γρήγορα ἐγίναμεν φίλοι καὶ μού εἰδείξαν διὰ τῶν πράξεων τῶν ὅτι ἔχουν μέσα τους τὸ ἀληθὲς Προσκοπικὸν πνεῦμα.

Οἱ Πρόσκοποι διὰ πᾶσαν ἀπορίαν τῶν δέον ν' ἀπευθύνονται ἐν ὑπογράφῳ πρὸς τὸ Σῶμα (σύνταξιν Περιοδικῶ) καὶ θὰ λαμβάνωσι τὴν λύσιν εἰς τὴν στήλην τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν παράκλησιν ὅπως πρὸς ἀπρόσκοπον ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Περιοδικῶ μᾶς ἀποστέλλεται τὸ ἀντίτιμον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐπομένου τεύχους. Οἱ καθυστεροῦντες τὸ ἀντίτιμον τῶν προηγουμένων τευχῶν παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσι τοῦτο ἀμέσως ἐπ' ὄνοματι τοῦ Γραμματέως κ. Παντ. Καρατζᾶ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΡΚΑΓΙΑΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΡΧΗΓΟΥ

- Κύριε ἀρχηγέ πότε φεύγομε;
- Τί σὲ ἐνδιαφέρει τὰ μωρὰ δὲν θὰ τὰ πάρουμε.
- Ἄν σὰς παρακαλέσουμε πολὺ;

Ὁ Διάλογος διεξάγεται μεταξύ ἀρχηγοῦ καὶ μικροσκοπικοῦ προσκόπου εἰς τὴν πλατείαν Κάνιγγος ὅπου τῇ 17ῃ Αὐγούστου εἶχον συγκεντρωθῆ ὄλα αἱ ὀμίδες ἀναμένουσαι τὸν κ. Γενικὸν Ἐφορὸν διὰ τὴν τελευταίαν εὐλογίαν, ἀφοῦ ἐπρόκειτο τὴν ἐπομένην νὰ ἀναχωρήσωμεν. Νάτος ὁ κ. Γεν. Ἐφορὸς μαζί με τὸν κ. Πασπάτη. Δίδει πατρικὰς ὁδηγίας καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς μαρτίδας ἀφήνει καὶ μερικὸς μικροὺς «διὰ δοκιμὴν!» Ἡ ἀναχώρησις δὲν λαμβάνει χώραν τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἀλλὰ τὴν μεθεπομένην. Εἰς τὰς 5 1)2 εἴμεθα ὅλοι εἰς τὸν σταθμόν.— Τὸ τραῖνο ἔρχεται.— Ἄντιο Ἄνδρα μου!—Μιχαλάκη ὁπως εἶπαμε!— Γιώργου, τρεῖς φορὲς τὴν ἑβδομῆδα! — Τὸ τραῖνο σφυρίζει —Μιά σὺβανομήκης ζητωκραυγὴ ὑπὲρ τῶν προσκόπων— Ἄλλη μία ὑπὲρ τοῦ κ. Ἐφόρου! Τὸ τελευταῖον στίγι τῆς Ἀθήνας χάνεται!

Τὸ ταξίδι ἀπολαυστικώτατον. Εὐθυμία καὶ τάξις — Νὰ ὁ λέων τῆς Χειρωνακίας.— Τί ὄραϊο τοπείον ὁ Μπράλος! Τί γέφυρα θαυμαστή! — Ἐρχεται ἡ νύκτα. Τὰ τέμπη περνοῦμε μὲ πανσέληνον.— Ἐμμερῶνόμεθα στὴν Αἰακέρην — Ἀλλάζουμε τραῖνο.— Εἰς τὰς 2) Αὐγούστου 7 μ. μ. εὐρισκόμεθα εἰς Θεσσαλονικίαν. Μᾶς ὑποδέχεται ὁ κ. ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως Ἀργυρόπουλος μετὰ τοῦ ἑφόρου κ. Πέττα. Μᾶς λέγουν δύο ὄραϊα λόγια. Παρατεταγμένοι τροφὴ ἀφθονὴ καὶ ἐκλεκτὴ Ἡ ἐπομένην ἡμέραν, «μέρα χωρὶς δουλειά!» Τί φοβερά, ἀλήθεια, καταστροφὴ. Ὅλα τὰ σπιτία γκρεμισμένα! Ἄλλα καπνίζουσι. τὰ σίδερα ἔχουν μαλακώσῃ. Ὅλα στακτιὰ πένθημα. Ἐν τοῦτοις ἡ πόλις ἐν κινήσει 18 φυλαὶ εἶναι ἐκεῖ συγκεντρωμένα. Ἄπειρα ἀποκίνητα ὄλων τῶν εἰδῶν. Μεταγωγικὰ, πολυτελείας, νοσοκομειακὰ ὄλα τὰ σταυροδρόμια δείχνει ποίαν διεύθυνσιν νὰ πάρουν καὶ ἔτσι πᾶν ἀπεικταῖον ἀπορριπύεται. Ἐπισκέπτομαι τὴν Ἀγ. Σοφίαν. Εἶναι ἄθικτος. Ἐπισκέπτομαι γαλεῖον. Ἄνωθεν τοῦ ἱεροῦ, τὸ ὄραϊον μωσαϊκὸν τῆς Παναγίας ἐπὶ θρόνου μὲ τὸ θεῖον Βρέφος ἄθικτον, ἐπίσης τὸ μωσαϊκὸν ἄνωθεν τῆς εἰσόδου μὲ πελοπόριον βυζαντινὸν σταυρόν. Ὁ θόλος ἀληθινὸν ἀρσιτοῦργημα. Τελεῖα θλάσις φωτός, χρυσοῦν βᾶθος, ὁ Παντοκράτωρ βαστάζεται ἀπὸ δύο ἀγγέλους, καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ θόλου οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι χωρισμένοι ἀπὸ δένδρα. Ἄλλα μωσαϊκὰ δὲν σώζονται. Ὁ ναὸς καθαρῶς βυζαντινός. Φεύγω βιαστικός. Πάω νὰ δῶ τὰ παιδιὰ μου. Ὅλα τὰ βρισκω εἰς τὸ λευκὸ Πύργο. Μᾶς δείχνουν τὴν ὄραϊα θεῖα ἀπὸ ἐκεῖ πάνω. Τοὺς βρισκω ὄλους εὐθυμούς! «Νίκα ἀπόζητᾶς τὴ μαμά σου;» «Ὁχι!» «Ἐσὺ Σαλίμπα τὸ μπαμπά; ὀχι.» «Κύριε ἀρχηγέ πότε θὰ πάμε στὸ Δουδουλαί;» Γευματίζουμε. Οἱ πρόσκοποι συσσίτιον, οἱ ἀρχηγοὶ εἰς τὸν λευκὸν Πύργον. Ὁραῖον ἐστιατόριον μέσα σὲ πεῦκα καὶ παραθαλάσσιον. Ὁραῖον γεῖμα, ὄραϊο κρασί (ἐξαιρετικῶς μόνον οἱ Ἀρχηγοί). Ὁραῖα προδόσεις. Τὴν ἐπομένην κατανέμονται οἱ διάφοροι πρόσκο-

ποι εις τὰ στρατόπεδα! "Άλλοι εις τὸ Κυριασί ἄλλοι εις τὸ Δουιδουλαγ, μικρὸν τμημα μένει εις τὰ γραφεῖα διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν καὶ ἄλλο μικρὸν τμημα διερμη- νέων κατανέμεται εις τὴν πόλιν. Οἱ σύμμαχοί μας "Άγγλοι ἢ ὑπέροχος αὐτῆ φυλῆ, συγκινηθέντες ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς, ἀλλὰ καὶ φροντίζοντες ταυτοχρόνως διὰ τὴν ὑγείαν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐκάλε- σαι τοὺς πυρκαϊθεῖς εις τὰ ἄνω στρατόπεδα με τὴν συμφωνίαν ὅτι ἀντὶ τῆς παρεχομένης τροφῆς καὶ στε- γάσεως θὰ παρηγοῦντο πάσης ἀξιώσεως ἐξόδου εις τὴν πόλιν (καὶ τοῦτο λόγῳ ὑγιεινῆς) ἀνευ ἀδείας τοῦ "Ἐλληνοσ διοικητοῦ Μακεδονίας. Τοιαύτη φρονήσις δὲν ἦτο εὐχερῆς. Οὔτε ἄλλως τε ὄρθον θὰ ἦτο νὰ τὴν ἀναλάβουν οἱ "Άγγλοι! Φέρτε μας λοιπὸν προ- σκόπους. Ἴδου ἑμεῖς. Πρόσκοποι σκοποί, νοσοκόμοι, ἐπιστάται. Τὶ ὠραῖον θέαμα! Ἐκεῖ ἓνας Πρόσκοπος ἀνοίγει ἀβλακα περίξ σκηνῆς γυναικῶν. Κάποιος ἄ- λλος κάμνει μπάνιο εις ἓνα προσφυγόπουλο μόλις ἔ- ἔτων ἐπειδὴ ἡ μαμά του εἶναι ἀρρωστη. Ὁ Πάλλης ὀδηγεῖ δύο μικρὰ ἀπὸ τὸ χέρι. Ὁ Σαλίμπας μαγειροῦει. Τὶ ὠραία ἡ σκηνὴ τῶν ἀρχηγῶν. Τὶ ὠραία ποῦ ἔ- χουν στήσει ὁ Μαρυγκουδάκης καὶ ὁ Πρόκος τὰ κρε- βάτια τους. "Όλοι παιδιὰ εὐχαριστημένοι; "Όλοι, μιὰ γενιά τῆ φωνῆ ἀπαντᾷ. Τὸ ἀντοκίνητον τοῦ κ. Ἐφόρου πηγαίνει εις τὸ Κυριασί. Ἡ ἴδια ὠραία ἐγκατάστασις. Ὁ Φουφόπουλος καὶ ὁ Βισσώρης ἐνεργητικώτατοι. Τὸ τμημα τῶν διερμηνέων εὐχαριστημένον. Ὁ ἀρχη- γὸς τῆς ἀποστολῆς ἔχει πάρη τὸ ζήτημα με τὴν καρ- διὰ του ἐργάζεται νυχθημερόν. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐπι- μελητείας συντελεῖ θαύματα ἐπαρκείας. Τὸ βράδυ κοινοῦμαι ἐπάνω σὲ ἓνα τραπέζι. Μπαίνει ὁ κ. Ἐφο- ρος. «Σωστός **τραπεζίτης** κύριε Ἀρχηγέ.» Καλὸ καὶ αὐτό. Κοιμοῦμαι. Μέσα στὸν ἕπν μου ἀκούω ὠραία ἀθῶα τραγούδια ἀλλὰ πολὺ ἰδιόρρυθμα.

«Όταν θὰ πάμε παιδί μου στὸ παζάρι...!» Τὶ νόστιμη φωνὴ ποῦ ἔχει αὐτὸ τὸ Ἑβραϊκά. Εἶναι ὁ μικρὸς πρόσκοπος ποῦ ἐργάζεται ὅλη μέρα στὴ Θεσ- σαλονίκη εις σιδηρουργεῖον καὶ τὸ βράδυ ἐρχεται νὰ διασκεδάσῃ με τὰ ἀστεῖα του τραγούδια τοὺς συνα- δέλφους του.

Μιά ματιὰ στὴν σωθεῖσαν πόλιν! "Όχι ὠραία ἀλλὰ ἰδιόρρυθμος. Ἐδῶ χινοῦμισες, ἐκεῖ ἑβραῖες με πράσινο κάλυμμα, Τζαμά μιναρέδες, τούρκικα μπάνια, στενοὶ δρόμοι. Τὸ δεύτερο πάτωμα τῶν οἰκημάτων ἔσχει καὶ στεγεύει ἀκόμη περισσότερον τὴν λωρίδα τοῦ οὐρανοῦ ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μας. Ὁ κόσμος πολὺ φιλόξενος. Ὁ διευθυντῆς μου, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πλοίου "Υδρα, ἡ κ. Χατζηλαζάρου ὅλοι μᾶς περι- ποιῶνται. Εἰς τὸ μέγαρον τῆς τελευταίας κυρίας ὅλαι αἱ ὁμογενεῖς κυραὶ τοῦ ἐουθραῦ Σιαροῦ. «Τὶ εἶναι αὐτὰ τὰ στρογγυλά ποῦ φορεῖτε στὰ μανίκια σας οἱ πρόσκοποι;» Εἶναι τὰ πτυχία τῶν εἰδικότητων! Καὶ ἔξηγῶ τὶ θὰ πῆ πτυχίον. Μερικαὶ εἶναι γαλλίδες. «Mais c'est charmant, c'est admirable vos petits eciaireurs!» Ἀρχίζει τὸ ἔγκλημα τῶν προσκόπων τῆς Θεσσαλονίκης. Πῶς εἰργάσθησαν αὐτὰ τὰ παιδιὰ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς δὲν λέγεται. Ματέφε- ρον τὰ μωρὰ, τὰ κοσμήματα ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐκοπιῶσαν ἐπιτηγώθησαν. Ἀληθινὰ ὑπέροχα τὰ παιδιὰ αὐτὰ. "Όταν κάμνω νῦξιν σὲ κανένα μου λέγει. Τὸ καθῆκόν μου κύριε ἀρχηγέ! Τὶ πρόθυμοι ἀπέναντι ὄλων μας ὅ,τι τοὺς ποῦμε ἐκτελεῖται. Ἄλλος πηγαίνει τὰ ραῦχα στὴν πλύτρα, ἄλλος ἓνα ρυφασάκι στὸν ἀδελφόν μου,

ἄλλος μου μεταφέρει εἶδησιν ἀπὸ φίλον ἀξιωματικόν. Προθυμία παρδειγματική. Εἶναι τόσοι πολλοὶ οἱ Πρόσκοποι Θεσσαλονίκης ὥστε δὲν ἔχω συγκρατήσει ὀνόματα! Ἐνα μόνον ξέρω εἶναι ὄλοι τέλειοι! Μιά ματιὰ εις τὸν ἅγιον Δημήτρι. Ἡ ὠραία βασιλικὴ με τέσσαρας σειρὰς κίονων πορφυροῦ μαρμάρου με τὰ διαφορετικὰ κιονόκρανα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονται ἐλαφρότερα στήλαι, δὲν ὑφίσταται πλέον. Ποῦ εἶναι ὁ πλοῦτος τῶν μωσαϊκῶν, ποῦ τὰ ὠραία ἐκεῖνα φω- τεῖνὰ ἀνοίγματα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ ἱεροῦ διὰ νὰ κέρηθῃ ὄλο τὸ φῶς εις τὴν ὠραίαν πόλιν. Τὸ λελυμέ- νον ἐκεῖνο πρόβλημα τῆς ὀπτικῆς δὲν ὑφίσταται πλέον. Σωρὸς ἐρειπίων, ἀνάμεσα τῶν ὁποίων φερτῶναι ἡ πρώτη σειρὰ τῶν κίονων με τὰ βυζαντινὰ κιονόκρανα. Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ τοίχου σώζεται ἄθικτος ὁ τάφος τῆς βυζαντινῆς πριγκηπίσσης ποῦ τὴν δάγκωσε τὸ φεῖδι. Ἄριστερὰ τοῦ νάρθηκος ἀλλειροειδῆς διάδρομος ὀδη- γεῖ εις τὸν τάφον τοῦ προστάτου τῆς πόλεως Σαμνός. Πλάξ μαρμαρίνη με βυζαντινὸν σιωνρόν ἀνάβω ἓνα κεράκι καὶ φεγγω με μεγάλο βάρος στὴν ψυχὴ μου. Εἶναι ἀλήθεια μεγάλη ἡ συμφορὰ τῆς καταστροφῆς.

Ἡ ὑπηρεσία πηγαίνει κορδόνι. Καθημερινὸς νέα συγχαρητήρια ἀπὸ "Άγγλους καὶ Ἑλληνας. Τὰ παιδιὰ τὸ πῆραν στὸ φιλότιμο, ἐργάζονται ἀόκως καὶ αἰσθάνονται γι' αὐτὸ εὐτυχεῖς. Τὶ ἰδιόρρυθ- μα τὰ τούρκικα νεκροταφεῖα. Ἐνας λόφος γεμά- τος μάρμαρα χρυσομένα, εις τὴν κορυφὴν τῶν ὁποίων γεγλυμμένον ἓνα φεῖδι. Τὸ θέαμα αὐτὸ ἀπολαμβάνω ἀπὸ ἓνα καφενεδάκι πρὸς τὸ Βεροδάρ, ἀπὸ μέσα ἀπὸ ψηλὲς λευκῆς! Τὶ κολοσσαία ἐργασία ἔως ποῦ νὰ γεί- νουν τὰ τεῖχη. Διατηροῦνται ὄλοι καλά. Καταλήγουν εις τὸ ἐπιπέφυγον. Ἐπτὰ τετραγώνιοι καὶ ἓνας στρογγυ- λὸς πύργος τὸ ἀποτελοῦν. Μέσα εις τὴν πρὸς τὴν πέτρα παρατηρεῖ κανεὶς ὠραία ἀρχαῖα ἀνάγλυφα, με ἀνθρώπους ζῶα καὶ κοσμήματα. Ἐκεῖ εὐρίσκονται καὶ αἱ φυλακαὶ. Ἀρκετοὶ κατάδικοι μέσα.

Ἄπ' ἐκεῖ πηγαίνω εις τὸ «Τσαοῦς-Μοναστήρ» Ὁ ἠγούμενος μᾶς περιποιεῖται ὅσο μπορεῖ περισσότε- ρον. Τὶ ὠραία ἡ ἀνθισμένη ταρτασοῦλα του ποῦ βλέ- πει κανεὶς κίτω ὄλην τὴν πόλιν. Ἄς ρίξουμε μιὰ μα- τιὰ καὶ εις τὸν ἅγιον Γεώργιον. Κυκλοτερῆς νῆς με ἀριστουργηματικὰ ἀνάγλυφα καὶ μωσαϊκὰ καὶ τέσσα- ρας προεξέχοντες θολωτοὺς διαδρόμους. Ὁ εἰς σχη- ματίζει τὴν εἰσοδον. Ἡ κυκλοτερῆς σκέπη του ὠραῖον μωσαϊκὸν παριστῶν καρπούς, ὁ ἄλλος εις τὸ ἱερόν ἡ σκέπη του παριστᾷ ἄνθη. Οἱ δύο ὑπολειπόμενοι δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διαδρομοὶ σχηματίζουν παρκαλῆσια με μωσαϊκὰ παριστῶντι ψάρια καὶ πουλιά. Οἱ Γάλλοι ἀνασκάπτουν τὸ ἔδαφος καὶ εὗρον ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐ- κτίσθη ἐπὶ ἀρχαίου ναοῦ. «Κύριε ἀρχηγέ θήρατε μιὰ ματιὰ, εις τὸ ἀρχηγεῖον, εις τὸ διοικητήριον εις τοὺς στρατώνας.» Τὰ κτίρια ταῦτα δὲν με τρῶβουδν. Εἶναι ἄνεχτα τοῦ σερμοῦ οἰκοδομήματα. Λέπει ὁ μυστικι- σμός. Ὁ θρόλλος τὸ ἀνεκνώμενον ὄνειρον ποῦ ἔχουν τὰ βυζαντινὰ μνημεῖα. Ἡ νέα μητρόπολις τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἐσώθη ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν. Ὅγκωδες καὶ ἀκαμφοῦν οἰκοδομήματα! Τίποτε πλέον!

Ἐλθετε ἀμέσως— Κωνστ. Μελάς «Πότε ἦθε τὸ τηλεγράφημα αὐτό; Ποῦ δύο ὄραῶν. Τὰ σχολεῖα ἤνοιξαν εις τὰς Ἀθήνας τὰ παιδιὰ πρόκει νὰ ἐπιστρέ- ψουν. Τὰ παιδιὰ συγκεντροῦνται. Οἱ Θεσσαλονικεῖς μουσικοὶ προπορεύονται ἔπονται οἱ Ἀθηναῖοι. Κλεί- σουν τὴν πυράτιξιν αἱ ὀμάδες Θεσσαλονίκης. Εἰς τὸ

πεδίοι του "Αρεως" ο κ. "Ευροτος" μᾶς εὐχαριστεῖ καὶ μᾶς ἀποχαιρετᾷ.

Παρατεταγμένοι πηγαίνομεν εἰς τὸν σταθμὸν. Μισὴ ὥρα ἤρουν τὰ ζήτω! Ἀναχωροῦμεν ἐκείμαμεν τὸ χρέος μας, ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἐγείναμεν τέλει. Ἔχομεν πολλὰ νὰ μάθωμεν ἀκόμη καὶ ἀφελθῶμεν. Ἀφήκαμεν, ἐλπίζομεν, καλὸν ὄνομα εἰς τοὺς συναδέλφους μας Θεσσαλονικεῖς. Πάντως ἄνωγ δὲν τοὺς ἐρίθισαμεν. Δὲν δυσκολεύομαι νὰ τελειώσω τὴν περιγραφήν μου ὅπως ἐτελείωσα καὶ τὴν ἀποχαιρετιστήριον πρότερον κατὰ τὸ παρατεθὲν γέφυμα εἰς τὸν Λεμνὸν Πύργον λέγον:

«Ἐὰν οἱ Πρόσκοποι Ἀθηνῶν σεμνυνόμεθα ὡς ἐδρευταὶ τοῦ προσκοπισμοῦ, οἱ Θεσσαλονικεῖς δύναται νὰ καγχῶνται ὡς ἐδδραιωταὶ αὐτοῦ».

Εἰς Ἀρχηγὸς

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ Σ. ΠΑΛΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΔΟΥΔΟΥΛΑΡ Ἡ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΘΥΕΛΛΗΣ ΤΗΣ 14ς ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἀπὸ τῆς 6 μ. μ. σύννεφα ἐπεσκέιαζον τὸν θολὸν οὐρανὸν ὅτε περὶ τὴν 7 μ. μ. ἐξερόγη θαυμασιώτατη βροχή. Ἀστραπαί, βρονταί, κεραινοὶ ὅλα αὐτὰ ὄρου ἐπροξένουν τὸν τροχὸν καὶ τὸν φόβον εἰς τοὺς ἐντὸς τῶν σκητῶν.

Ὁ Ἄηρ ἐσύριζε ἔξω ἐνῶ διάφορα ἀντικείμενα οἷον ντενεκέδες κ. λ. π. παρεσύρθησαν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου προσενοῦντα ἐκκαφαντικὸν κρότον. Περὶ τὴν 8 μ. μ. ἤρχισε νὰ πύπρη χίλασμα μεγάλη ἀπειλοῦσα νὰ διατρυπήσῃ τὰς σκητὰς. Περὶ τὴν 9ην ἤρχισαν νὰ παρασύρονται αἱ σκητὰὶ καὶ νὰ ἀναιρέωνται, ὅλοι δὲ οἱ Πρόσκοποι τρομαγμένοι ἐξήρχοντο ἀσκεπεῖς, καὶ μετέβαινον εἰς τὰς 2 σκεπασίας ἀπὸ τὰς 10 σκητὰς. Τὸ θέαμα τῶν προσκόπων, οἵτινες ἐξήρχοντο τῶν σκητῶν ἐν μέσῳ σκότους ἀσκεπεῖς, ἀνυπόδητοι καὶ τρεμουλιάζοντες ἐκ τοῦ σφοδροτάτου ψύχους ἦτο ὅλος λυπηρόν. Αἱ σκητὰὶ τῶν προσφύγων παρουσιάζονται οἱ θρηῖνοι δὲ καὶ οἱ ὄδουροι τῶν μικρῶν παιδίων προσενοῦν θόρυβον σπαρακτικόν. Αἱ ζημίαι εἶναι ἀνεπαρόρθητοι. Ἀπὸ 600 σκητῶν αἵτινες ἦσαν διατεθειμέναι διὰ τοὺς πρόσφυγας μόνον 30 ἔμειναν στερεαί· αἱ λοιπαὶ κατέπεσαν.

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν στιγμήν ἐνῶ ὅλοι εὐρίσκοντο εἰς τὰς σκητὰς τέσσαρες μόνον πρόσκοποι οἱ (Χαλκωματᾶς, Πατατοῦκος, Μουρίκης καὶ Ἀτζελ) παρ' ὅλον τὸ σφοδρότατον ψῦχος τὸ ὅποιον παρέλυε τὰς δυνάμεις ἐκάστου ἐπέδειξαν διαγωγὴν ἐξαιρετόν. Ἐλαβον κηρία ἐκ τῆς ἀποθήκης καὶ διμεοίραζον εἰς τοὺς πρόσφυγας, ὠδήγησαν τὰ σπαρακτικῶς κλαίοντα παιδιά τῶν προσφύγων εἰς τὰς σκητὰς μας καὶ ἐν τέλει ἐβοήθησαν τοὺς πρόσφυγας εἰς τὴν ἐκ νέου τοποθέτησιν τῶν σκητῶν. 2 μόνον σκητὰὶ (ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἦσαν διατεθειμέναι δι' ἡμᾶς) ἀπέμειναν τὸ Ὑπαρχηγεῖον καὶ ἡ Ἀποθήκη, εἰς ἃς εἶναι ἐσωσθέντες ὅλοι οἱ πρόσκοποι καὶ πλυσθὺς γυναικοπαίδων.

Ὅλοι παραμένουν ἄγρυπνοι ὅτε περὶ τὴν 11)2 μεσονύκτιον ἀναιρέεται μέρος τῆς Ἀποθήκης. Τὸ σπαρακτικὸν ἐρεῖνο θέαμα τὸ ὅποιον ἀντίκρυσαν οἱ

ὄφθαλμοί μου οὐδέποτε εἶδον.

Τὰ παιδιά μας ἔκλαιον, οἱ ντενεκέδες πλήρεις ἑλαίου ἐκυλόντο, τὰ σακκὰ πλήρη ζαχαρέως, φασολίων, κρομμυδίων ἄρτων κ.λ.π. ἐπιπτον κατὰ γῆς παρασύρομενα ὑπὸ τοῦ σφοδροτάτου ἀνέμου.

Βαθὺ σκότος ἐπεκράτει, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μεταβῆ ἐκ τῆς μιᾶς σκητῆς εἰς τὴν ἄλλην ἐπειδὴ διὰ ἐκινδύνευε νὰ παρυσυρθῇ. Τὸ τραγικὸν ὅμως αὐτὸ θέαμα εἶχε καὶ τὴν κωμικὴν του ἀποχμν.

Οἱ ἐκείστοτε προσερχόμενοι παρεπονοῦντο ὅτι οἱ ἐκ τῆς ἀποθήκης προσερχόμενοι ντενεκέδες παρασύρομενοι ἐπέπιπτον κατὰ τῶν κατὰ τύχην διερχομένων.

Ὁ Ἄηρ ἐξακολούθει νὰ συρτῆζι μέχρι τῶν πρωτῶν ὥρῶν, ὅποτε ἠδυνήθησαν οἱ πρόσκοποι νὰ διακρίνουν ὁποῖας ἀτομικὰς καταστροφὰς ὑπέστησαν.

Παγοῦρια, γυλιοί, πῖλοι κ.λ.π. ἐξηφανίσθησαν. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ καιρὸς μετεβλήθη ἠδυνήθημεν δὲ (ἐλθοῦσης καὶ ἐπικουρίας Θεσσαλονικέων προσκόπων) νὰ στήσωμεν ἐκ νέου τὰς σκητὰς.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΑΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΥΟ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΛΘΗΝΩΝ
ΜΕΤΑΣΧΟΝΤΑ ΤΗΣ Εἰς ΘΕΣΣΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ἀγαπητά μου Τέκνα,

Τὴν ἐπιστολήν σας ἐλάβομεν καὶ ἐχάρημεν ὑπερβολικά, ὅχι μόνον διὰ τὴν καλὴν σας θγείαν, ἀλλὰ καὶ διότι μένετε εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐκεῖ διαμονῆς σας. Καὶ ἡμεῖς πάντες ὑγαίνομεν καὶ σᾶς ἀσπυζόμεθα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρουσίας, δὲν παύω ἀπὸ τοῦ νὰ σᾶς συμβουλευώ εἰς ἄοκνον φιλεργίαν δηλ. νὰ ἤσθε ἀκούραστοι καὶ νὰ τρέχητε ζητοῦντες τὴν ἐργασίαν καὶ ὄχι ἐρχομένην νὰ τὴν ἀποφεύγητε. νὰ ἤσθε φιλαλήθεις ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀλήθεια πρόκηται νὰ κρίνῃ αὐτὴν τὴν ζωὴν σας. Βοηθήτε τοὺς ὁμοίους σας ὅπου καὶ ἂν διαβλέπετε τὴν ἀνάγκην του ἔστω καὶ με κίνδυνον τῆς ζωῆς σας. Δι' ὅτι καλὸν πράττετε νὰ μὴ ὑπερφηανεύσθε οὔτε νὰ τὸ λέγητε εἰς ἄλλους πρὸς ἐπίδειξιν, ἀλλὰ νὰ τὸ λησιμονῆτε εἰθῆς, ὡς νὰ μὴ ἐκάματε παρὰ ὅτι ἔπρεπε πᾶς ἄνθρωπος νὰ κάμῃ. Πράττοντες τὸ καλὸν μὴ ἀποβλέπετε εἰς οὐδεμίαν ἀνταμοιβήν, σᾶς ἀρκεῖ τὸ αἰσθημα τῆς χαρᾶς τὴν ὁποίαν θὰ αἰσθανθῆτε ἐνδομύχως διὰ τὴν καλὴν σας πράξιν. Ἡ συγκίνησις αὕτη εἶνε ἡ ἀμοιβὴ τὴν ὁποίαν σᾶς δίδει ὁ Θεός, εἶνε ἡ ὑπογραφή του, ὅτι εἶδε τὴν πράξιν σας τὴν καλὴν, ἠεχαριστήθη καὶ σᾶς ἔχει ὑπ' ὄψιν του διὰ τοῦτο. Ἦδη σᾶς καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἡ χαρὰ μου εἶνε μεγάλη διότι καὶ τὰ δύο τέκνα μου ὑπηρετοῦν διὰ τὴν βοήθειαν ἀναξιοπαθούτων θυμάτων, θὰ ἦτο δὲ πολὺ μεγαλειότερα ἂν αἱ ὑπηρεσίαι σας ἐφθάνον εἰς τὸ νὰ λάβητε μέρος καὶ εἰς τὴν ἐπερύσπιον τῆς πατρίδος μας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν.— Θὰ σᾶς ἔγραφα περισσότερα ἀλλὰ δὲν ἔχω καιρὸν. Σᾶς φιλῶ καὶ σᾶς περιμένω μὲ παράσημα εἰς τὰ στήθη ἀπὸ ἐχθρικών σφαιρίων.

Ὁ Πατὴρ σας

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ Σ. ΠΑΛΛΗ

Πρὸς τοὺς συναδέλφους του κατὰ τὴν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀναχώρησίν των.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

«Ἐφθασεν ἡ στιγμή τῆς ἀναχωρήσεώς μας ἐκ τοῦ πολυφιλήτου στρατοπέδου ἡ στιγμή καθ' ἣν ὅλοι ἀναχωροῦν μὲ τὸ μειδίωμα εἰς τὰ χεῖλη διότι ἔπραξαν τὸ καθήκον τους καθήκον τὸ ὅποιον μᾶς ἐπεβίβλετο νὰ πράξωμεν εἰς στιγμῆς θλίβεράς διὰ τὸ Ἔθνος».

«Διὰ τοὺς κόπους καὶ τοὺς μόχθους τοὺς ὁποίους κατεβάλλομεν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ σκοποῦ τὸν ὅποιον ἀνελάβαμεν θὰ μᾶς δοθῶσι μετὰλλια καὶ ἀμοιβαὶ ἀλλ' ὑπὲρ πᾶν μετὰλλιον καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀμοιβὴν εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὴν καρδίαν ἐκάστου προέχει τὸ καθήκον».

«Μὲ τὸν τρόπον μας, μὲ τὴν συμπεριφορὰν μας κατέκμησαμεν τὴν συμπάθειαν τῶν παθόντων ἀδελφῶν μας καὶ μὲ τὴν ἀκαταπόνητον ἐργασίαν μας, ἐργασίαν ἐκτελεσθεῖσαν μὲ ζῆλον καὶ μὲ προθυμίαν ἀπεκτηθήσαμεν τὸν θαυμασμόν τῶν Ἀγγλων ἀξιωματικῶν.

«Ὅποια χαρὰ καὶ ὅποια ἀγαλλίασις ἀγαπητοὶ συναδέλφοι ὅτε θὰ ἔχωμεν λάμποντα ἐπὶ τοῦ στήθους μας τὰ μετὰλλια τὰ ὁποῖα παρατηροῦντες ἐν προβεβηκυῖα ἡλικίᾳ θὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι μικροὶ πρόσκοποι ὄντες ἐξεπληρώσαμεν εἰς στιγμῆς θλίβεράς τὸ καθήκον μας πρὸς τὴν πατρίδα».

«Διὰ τοῦ καθήκοντος τὸ ὅποιον ἐξετέλεσε σήμερον ὁ πρόσκοπις ἀνέγραψε νέας σελίδας δόξης καὶ θριάμβου εἰς τὴν ἱστορίαν του· παρακαλῶ δὲ ὅπως ὅλοι ἐν ἐνὶ πόθῳ πράξωμεν.

Ζήτω ὁ Πρόσκοπις!

Ζήτωσαν οἱ Ἀρχηγοὶ καὶ Ὑπαρχηγοὶ του!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ν. ΠΕΡΣΙΔΗΣ

Εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν ἀπεβίωσεν εἰς Νταβὸς ὁ Ὑπαρχηγὸς τοῦ Σώματος Ἀθηνῶν Σπυρ. Ν. Περσίδης.

Ὁ θάνατός του ἂν καὶ δὲν ἦτο ἀπρόοπτόν τι διὰ τοὺς πλείστους ἐξ ἡμῶν, οὔτινες μετ' ἀγωνίας παρεγκολουθοῦμεν τὴν τραγικὴν ἀσθένειάν του ἐπλήρωσε λύπης πάντας τοὺς εὐτυχήσαντας νὰ γνωρίσωσιν αὐτόν.

Τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Πρόσκοπων διὰ τῆς ἀπωλείας ἐνὸς καλοῦ καὶ ἐργατικοῦ Ὑπαρχηγοῦ μετέχει τοῦ βαρέος πένθους τῆς οἰκογενείας του, ἧτις θρηνεῖ ἕνα φιλότιμον καὶ φιλόστοργον υἱὸν καὶ ἀδελφόν.

Αἰωνία ἡ μνήμη του.

ΛΟΓΟΣ

τοῦ Στρατηγοῦ Μπάδεν-Ήδουελ εἰς τοὺς Ἐνωμοτάρχας ἀπὸ τὸ Headquarters Gazette (Σεπτεμβρίου).

Ὅταν ἐφέθην εἰς τὴν Ἰλασκώβην τὴν ἐπομένην ὥραϊας στρατιωτικῆς παρατάξεως παρετέθη τέϊον εἰς 150 ἐνωμοτάρχας.

Οὐδέποτε εἶδον τόσον ὥραϊον πλήθος, καὶ πολλὰ τάλαντα ἀπαγγελίας καὶ φωνητικῆς καὶ δὲν νομίζω νὰ ὑπῆρξέ τις μεταξὺ αὐτῶν ὅστις νὰ μὴ μετέσχε τῆς εὐθυμίας καὶ τοῦ χαροῦ.

Ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τῆς εὐθυμίας τῆς ἐν λόγῳ συναναστραφῆς, οἱ παριστάμενοι ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ἀκούσουν καὶ σοβαρὰ πράγματα. Ἐπωφελήθη λοιπὸν νὰ τοῖς εἴπω πόσον ζωτικῶς σπουδαία διὰ τὸ ἔθνος εἶναι ἡ προσκοπικὴ κίνησις κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους, καὶ ποίας σπουδαίας ὑπηρεσίας δύνανται οἱ ἐνωμοτάρχει νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ κράτος.

Ὅταν τόσοι ἀρχηγοὶ λείπουν, οἱ ἐνωμοτάρχει δύνανται ἐν τινι μέτρῳ νὰ ἀναπληρώσουν τοὺς ἀπόντας, ὅπως καὶ νὰ ἐλαφρώσουν τοὺς παρόντας τῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία συνεκεντρώθη εἰς χεῖράς των. Δύνανται τοῦτο νὰ ἐπιτύχωσιν ἐξασκοῦντες καὶ ἀπάσχολοῦντες τὰς ἐνωμοτίας των ὑπὲρ ποτε ἐνεργητικώτερον.

Θὰ ἐρωτήσητε διατί ἔχει ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα τὴν στιγμὴν ταύτην; Θὰ σὰς εἴπω.

Οὐδεὶς ἡμῶν δύναται νὰ σὰς εἴπῃ τί θὰ συμβῆ μετὰ τὸν πόλεμον εἰς τὸν καθημερινόν μας βίον καὶ ἐργασίαν, ἀλλὰ εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι πολλὰ πράγματα θὰ ἀλλάξουν καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ εἰμεθα προητοιμασμένοι.

Θὰ ὑπάρχη περισσοτέρα καὶ κοπιωδεστέρα διὰ σὰς τοὺς νέους ἀπὸ ὅ,τι ἦτο εἰς τὸ παρελθόν. Θὰ ὑποχρεωθῆτε νὰ γίνητε εὐφύεστεροι, πλέον ἀνοιχτομάτηδες καὶ ἔτοιμοι τὸ πνεῦμα.

Καθεὶς θὰ γνωρίσῃ καλῶς τὴν ἀπάσχολησίν του καὶ τοῦτο διὰ νὰ βοηθήσωμεν τὴν πατρίδα μας διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν σπουδαιότερα ἀποτελέσματα εἰς τὴν ἐργασίαν, οὕτως ὥστε αἱ πελώρια ἀπώλειαι τοῦ πολέμου νὰ ἀναπληρωθῶν διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ ἔθνος μας ἀντὶ νὰ πτωχεύσῃ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν εὐημερίαν του, καὶ ἐκαστον ἄτομον διάγει εὐτυχέστερον βίον τοῦ παρελθόντος.

Τοῦτο θὰ ἐπετυγχάνετο ἐάν ὅλα τὰ παιδιά ἦσαν πρόσκοποι· ἀλλὰ μέχρι σήμερον δυστυχῶς οἱ πρόσκοποι εἶναι ἐλάχιστοι.

Ἐπιθυμῶ ὅλοι οἱ ἐνωμοτάρχει νὰ προετοιμάζωνται ὅπως γίνων ὑπαρχηγοὶ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, καὶ συγχρόνως νὰ ἐξασκήσωσι τοὺς ὑπ' αὐτοὺς προσκέτους ὥστε νὰ γίνωσι καλοὶ ἐνωμοτάρχει ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν. Ἐάν οἱ ἀρχηγοὶ μὲ βοηθήσητε κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον θὰ ἐπιτύχωμεν σπουδαία πράγματα διὰ τὸ κράτος. Ἐχομεν τὴν δύναμιν, ἐάν θελήσητε νὰ τὸ κάμετε. Θὰ τὸ κάμετε; Ἐάν ναι, ἀρξασθε ἀμέσως τοῦ ἔργου.

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ (Μετάφρασις Φί)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Η ΕΡΗΜΟΣ ΝΗΣΟΣ

Τῆ πρώτῃ στιγμῇ μιὰ βουβὴ σαστιμάρα ἐπίασε τοὺς προσκόπους τοὺς ἐγκαταλειμμένους σὲ μιὰ ἀγνωστὴ γῆ.

Χωρὶς μιλιὰ, κοιτάσαν τὴ σκιαγραφία τοῦ «Κόκκινου Ἀστὸς» - ἔτσι ὀνομάζεται τὸ «γίωτ» - ποῦ ἐξηφανίζετο σιγα-σιγα μέσα στοῦ σκοτάδι. Σὲ λίγο χάθηκε καὶ αὐτὸ καὶ τὰ ἀστρα ἦσαν τὰ μόνον φωτεινὰ σημεῖα.

Κανένας κρότος δὲν ἀκούεται ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πάφλασμα τῶν κυμάτων.

Οἱ πρόσκοποι γυρίζουν πρὸς τὴ γῆ. Ἡ ἴδια σιωπὴ καὶ ἀκίνησις. Οὔτε τὸ παραμικρὸ φῶς.

Ναί, «ἀλλὰ σὲ ἓνα μέρος τόσο κοντὰ στοῦ λιμένα, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ ὑπάρχῃ κανένα σπίτι ἢ καμμιά ψαράδικη καλύβα.

Ὁ Ἀνδρέας σκέπτεται.

Τί σημαίνει αὐτὴ ἡ ζοφικὴ ἐγκατάλειψις;

Χωρὶς ἀμφιβολίαν, εἶναι μιὰ χονδροειδῆς φάρα, αὐτοῦ τοῦ ἀναγνώγου τοῦ κ. Γιαγκου.

Διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῆ ἀλλοιότιστα.

Βλακωδῶς, ὁ Ἀμερικανὸς ἠθέλησε νὰ κἀμῃ ἓνα ἀστὴρ καὶ νὰ φασήσῃ λιγάκι τοὺς «μικροὺς Γάλλους» ὅπως συνήθιζε νὰ τοὺς ὀνομάζῃ. Δίχως ἄλλο θὰ τοὺς περίμενε σὲ κανένα ξενοδοχεῖο τοῦ Σάν Ζοζέ. Ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ Ἀνδρέας, ἐλογάριαζε νὰ διορθώσῃ αὐτὸν τὸν χονδροειδῆ ἄνθρωπο, ἀπὸ τὴ μανία νὰ κἀμῃ ἀστὴρ. Τὸ χάσεται, τὸ εἶχε ἔτοιμο.

Αὐταὶ αἱ σκέψεις τὸν καθιστοῦσαν καὶ ἀπευθυνόμενος στοὺς πρόσκοπους τοῦ τοῦ εἶπε :

«Ἐμπρὸς παιδιά ! Ὁ ἀξιότιμος κύριος Γιαγκος ἐθεώρησε καλὸν νὰ μᾶς ἐπιβάλλῃ μιὰ πεζοπορία. Ἀναλαμβάνω νὰ τὸν καλοπληρώσω. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνοίξουμε πηγάδι ἐδῶ. Λοιπὸν ἂς μαζέψουμε τὰ πράγματά μας καὶ ἂς φάξουμε νὰ βροῦμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ λιμένα. Τί διάβολο μιὰ ἐνομιμία προσκόπων δὲν θὰ δυσκολευθῆ νὰ βρῆ τὸν δρόμον της.

— Ἐμπρὸς πᾶνε ἀπὸ δῶ πίσω ἀπὸ αὐτὸ τὸ βουναλάκι, εἶπεν ὁ Νίκος Πουσσέ.

Ἄρχισαν λοιπὸν νὰ ἀνεβαίνουν τὸ λοφίσκο ψάχνοντες γιὰ μονοπάτι. Ἀλλὰ μ' ὅλο τὸ φεγγάρι ποῦ εἶχε βγῆ πρὸ ὀλίγου, δὲν κατώρθωσαν νὰ βροῦν οὔτε τὸ παραμικρὸ ἕχνος δρόμου.

«Νὰ ἓνα σπίτι, δεξιὰ μας», φώναξε ἔξωφρα ὁ Πέ-

τρος Κασσάκ. Πραγματικῶς ἐφαίνοντο οἱ τοῖχοι ἐνὸς μεγάλου οἰκοδομήματος. Ὅλοι ἔτρεξαν πρὸς τὰ ἐκεῖ ἀλλὰ τὴ ἀπογοήτευσις. Δὲν ἦτο σπίτι ἀλλὰ ἐρείπια.

Τότε ὁ Ἀνδρέας τοῦ ἐφώναξε γύρω του καὶ τοὺς εἶπε :

«Παιδιά ! Ἀδίκως γυρίζουμε ἐδῶ καὶ κεῖ. Κινδυνεύουμε νὰ πέσουμε σὲ καμμιά τρύπα καὶ νὰ σπάσουμε κανένα πόδι. Θὰ κοιμηθῶμε ἀπόψε στῆς σκηνῆς καὶ αὔριο τὸ πρωτὶ βλέπουμε».

Ὅλοι συμφώνησαν. Εὗρηκαν ἓνα μέρος κατάλληλον γιὰ κατασκηνῶσι καὶ ἔστησαν τὰ ἀντίσκηνά τους.

«Νὰ ἴδουμε τώρα τί θὰ ῥᾶμε. Δηλώστε τὰ τροφιμὰ σας κύριοι, φώναξε ὁ Πέτρος Κασσάκ».

Οἱ πρόσκοποι ἔφαξαν στοῦς σάκους των καὶ ὅλοι κἀτι βρῆκαν γιὰ φαί. Ἐξῆν σάνδουιτς, δύο πλάκες σοκολάτες, ἓνα κουτί γάλα συμπυκνωμένου, ἓνα πακέτο μπισκότα, ἓνα βάζο μαρμελάδα καὶ ὁ Πέτρος, σάν Μαρτεγιέζος εἶχε ἓνα μᾶσο . . . σκόρδα. Τέλος ὁ Ἀνδρέας εἶχε ἓνα κουτί κρέας κονσέρβα.

Νερό εἶχαν ὅλοι στὰ παγούρια τους.

Τὸ φαγητὸ τοὺς ἀρκοῦσε γι' ἀπόψε.

Σὲ μιστὴ ὥρα ὅλοι ἐκοιμῶντο ἐκτὸς τοῦ Ἀνδρέα. Περπατοῦσε ἀπάνω κάτω καὶ κύταζε τὴ θάλασσα ἢ τὴ σελήνη ἔκλινε πρὸς τὴ δύσι καὶ ἡ θάλασσα ἐγυάλιζε σάν ἀσημένιος καθρέπτης. Μιὰ φωνὴ ἐκπλήξεως τοῦ ἔφευγε. Ὅσο μικρὰ μπορούσε νὰ βλέπῃ, θάλασσα καὶ μόνον θάλασσα ἐφαίνετο, καὶ στὴ μέση ἡ ζηρὰ ποῦ ἦσαν οἱ Πρόσκοποι.

«Μιὰ νῆσος, ἐπιθύρησεν ὁ Ἀνδρέας μὲ τρομαχμένη φωνή. Μιὰ νῆσος τριγυρισμένη μὲ θάλασσα ἔως τὰ τελευταῖα ἄκρα τοῦ ὀρίζοντος».

Καὶ ζιλιωμένο, ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψιν κἀθισε χλωμὸν καὶ δάκρυα ἄρχισαν νὰ τρέχουν ἀπ' τὰ μάτια του.

Σὲ λίγες ὥρες, ὅταν ὁ κόκκινος δίσκος τοῦ ἡλίου ἐράνησε ἀπάνω ἀπὸ τὸν Ἰακινθὸν, ὁ Ἀνδρέας εἶδε καθαρὰ τὸ νησ. ὅπου μιὰ κακιά μαῖρα ἔσφιζε τοὺς Πρόσκοπους του.

Ἐνα νησὶ μὲ μιὰ ὄψιν ἄγρια, χωρὶς τὸ ἐλάχιστον ἕχνος γῆς καλλιεργημένης, χωρὶς σημεῖον ζωῆς.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐνωματίας ἦτο ὄγκρος, ἀλλὰ τὰ μάτια του δὲν ἦσαν δακρυωμένα. Ἡ ησυχία καὶ ἡ θελπίσις ἐφαίνοντο στὸ πρόσωπό του.

Λίγα, λίγα ἄρχισαν νὰ βγαίνουν οἱ Πρόσκοποι ἀπὸ

χής σκηνές τους. Έκπληκτοι κυτούσαν τή θάλασσα τοῦ τοῦς περιεκύκλωνε. Κατόπιν κύταξαν τὸν Ἄρπηγό τους σὰν νὰ τὸν ρωτούσαν τί νὰ κάνουν. Καὶ ὁ Ἄνδρέας μίλησε.

«Φίλοι μου, βλέπετε ὅτι εἴμεθα σὲ ἓνα νησί. Χωρὶς νὰ σπάζουμε τὸ κεφάλι μας νὰ μάθουμε τὸ πῶς, ἤρθαμε, ἂς δοῦμε καλλίτερα πῶς θὰ φύγουμε».

Κατόπιν, τονίζων μίαν μίαν συλλαβὴν εἶπε τὸ

ἑξῆς ἄρθρον τοῦ νόμου τῶν Προσκόπων.

«Ὁ Πρόσκοπος πρέπει νὰ εἶναι εὐθυμὸς».

Πρῶτος ὁ Γιῶργος, διέκοψε τὴ σιωπὴ καὶ φώναξε μὲ χροσόμενὴ φωνή, ὅλο ἀμεριμνησία καὶ παιδικὴ κωμότητα.

«Ζήτω οἱ Πρόσκοποι! Θὰ παίξουμε τοὺς Ροβινσῶνας».

(Ἔπεται συνέχεια)

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

Ἄριθμὸς 5

τῆς 10ῆς Ὀκτωβρίου 1917.

Πρὸς τοὺς Ἐφόρους, Ἀρχηγοὺς Ὁμάδων, καὶ Προσκόπους.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμήσασα τὸ ἔργον τῶν Προσκόπων ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων γίνεται θεσμὸς τοῦ Κράτους ἀπ' εὐθείας ἀπ' αὐτὸ ἐξαρτώμενος.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἐκτιμῶσα ὡσαύτως τὸ ἔργον τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων μετὰ προθυμίας ἐψήφισε τὴν νύκτα τῆς χθὲς τὸ ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον.

Ἡ τοιαύτη πρὸς τὸ Σῶμά μας τιμὴ ὀφείλεται εἰς σὰς καὶ μόνους. Ἡ προθυμία σας καὶ αἱ ὑπηρεσίαι σας ἐπέσυραν τὴν γενικὴν πρὸς τὸ Σῶμα ἐκτίμησιν.

Ἡ μεγάλη ὄμωσ, αὐτὴ τιμὴ συνεπάγεται καὶ μεγάλας ὑποχρεώσεις. Ἐὰν ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ψηφίζουσα τὸν Νόμον ἐδέχθη ὅπως εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν πρὸς τοὺς πρῶτους Ἑλληνας Προσκόπους δωθῶσιν εἰς αὐτοὺς προνόμια διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῆς Στρατιωτικῆς Ἰκανότητος, πρέπει εἰς ἀντάλλαγμα σεις οἱ ὅποιοι θ' ἀποτελέσητε τὸν πρῶτον πυρῆνα τοῦ Ἐπισήμου πλέον Σώματος νὰ εἰσθε ὁ τύπος καὶ ὁ ὑπογραμμός.

Σεις οἱ Ἐφοροὶ κρίνατε ἐν πλήρει συνειδήσει τοὺς ὑπ' ὑμᾶς ἀρχηγοὺς προταίνοντες τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀνικάνων.

Οἱ ἀρχηγοὶ πράξατε τὸ αὐτὸ διὰ τοὺς Προσκόπους σας. Καὶ οὕτω οἱ πρῶτοι Πρόσκοποι τοῦ ἐπισήμου Σώματος θὰ εἶνε καὶ οἱ ἄριστοι.

Αἱ ὀμάδες αἰ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, μὴ λησιμονῆτε ὅτι τὸ πρῶτον ἔτος, ὃ θεσμὸς θὰ ἐφαρμοσθῆ μόνον ἐν Ἀττικῇ καὶ θὰ ἐπεκταθῆ κατόπιν εἰς ὅσα μέρη ἀποφασίσῃ τὸ Δ. Σ.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κρίσις καὶ ἀπόφασις τοῦ Δ. Σ. θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴν προθυμίαν καὶ ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιδείξουν αἱ Ὁμάδες σας.

Μέχρις οὗτο καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐπεκταθῆ ἡ ἐπισημοποίησις τοῦ Σώματος αἱ Ὁμάδες τῶν Ἐπαρχιῶν, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Αἰγύπτου θ' ἀλληλογραφουσὴν μετὰ τὸ Δ. Σ. τὸ ὁποῖον θὰ παράσχῃ εἰς αὐτὰς πᾶσαν δυνατὴν συνδρομήν.

Ὁ Γεν. Ἐφορὸς
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

Ἄριθμὸς 6

τῆς 19ῆς Ὀκτωβρίου 1917.

Ὁ Γεν. Ἐφορὸς πρὸς τοὺς Κ. Κ. Ἐφόρους τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

Διορίζομεν τὸν Ἐφορον Ἀττικοβοιωτίας κ. Λούϊς Μπέϊλη ἐπιθεωρητὴν τῶν ὀμάδων τῶν νήσων Αἰγαίου καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς κατὰ τόπους κ. κ. Ἐφόρους νὰ παράσχωσιν εἰς αὐτὸν οἰανδήποτε εὐκολίαν καὶ πληροφορίαν.

Ὁ Γεν. Ἐφορὸς
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

Ἄριθμὸς 11

τῆς 7ῆς Νοεμβρίου 1917.

Ἐφορᾶω τὰ συγγασητήριά μου πρὸς τοὺς Προσκόπους Σύρου, Σταματελάκην Ε., Κοντόκωσταν Κ., καὶ Μπουμποῦς Μ., διότι με κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν ἑσῶσαν τὴν 25^{ην} παρελθόντος μηνὸς δύο γυκαίκας, αἵτινες ἐκινδύνευσαν νὰ παρασυρθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, ἅτινα κατέκλυσαν τὴν οἰκίαν των.

Ὁ Γεν. Ἐφορὸς
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

(ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΕΝΤΡΑ)

ΑΘΗΝΑΙ. Την 19ην Σεπτεμβρίου επέστρεψεν εκ Θεσσαλονίκης η αποστολή Αθηνών—Πειραιώς. Είς τον σταθμόν την υπεδέχθη ο Γεν. Έφορος, ο Έφορος Αττικοβοιωτίας και οι άπομεινάντες εν Αθήναις Αρχηγοί και Πρόσκοποι. Το Δ. Συμβούλιον άπεράσισε ν' άπονεύρη εις τους Προσκόπους της αποστολής και της Θεσσαλονίκης άναμνηστικόν μετάλλιον, φέρον την διμβολήν «Πρωκαία Θεσσαλονίκης 1917». Όμοιον μετάλλιον με διμβολήν «Πόλεμοι 1912-13» άπεράσισθη ν' άπονευρηθή και εις τους Προσκόπους, οίτινες υπηρέτησαν κατά τους άυτους τούτους πολέμους. Η άπονομή θα εγίνετο πατηγυακά εν τω Σταδίω. Κατά την τελετήν δε ταύτην ο κ. Πρόεδρος του Ύπουργικού Συμβουλίου, όστις έχει άνακηρυχθή ήδη Γεν. Αρχηγός και Μ. Επάρχης του Σώματος, θα παρευθύνει εις το Σώμα την σημαίαν της. Επίσης θα έκαλούντο Πρόσκοποι και εκ των επαρχιών και θα εγίνετο και μικρά επίδειξις. Λόγω όμως του ταξιδίου του κ. Προέδρου, η τελετή αυτή άνεβλήθη διά την προσεχή ήνοιξιν έσταμάτησαν δε και αι άρχόμεναι δοκιμαί.

— Την 2ην Οκτωβρίου ήόσαντο τα μαθήματα της χοροδίας εν Αθήναις μεν υπό τον Αρχηγόν κ. Γυγλίσην, εν Πειραιεί δε υπό την Αίθα Μπαράτη, εγγενώς προσφερθείσαν ν' αναλάβη ταύτην. Καί εν Αθήναις μεν γίνονται εν μετ των Αίθουσών του Ύδείου κατά πάσαν Τρίτην και Παρασκευήν ώρα 7—8 μ. μ. εν Πειραιεί δε εν τη οικία του Έφόρου Πειραιώς κ. Μπαράτη. Ο Γραμματέας του Ύδείου κ. Παπαδημητρίου είχε την άπειρίριστον καλωσύνην ν' άνασθαι και βοηθήσει τους Προσκόπους, προς εύδοσίαν της άξιαμένης έργασίας. Οι Πρόσκοποι μελετούν διάφορα άσματα τετράφωνα και μονόφωνα μεταξύ των όποιων και πρωτότυπα. Διατί όμως φοιτούν τόσοι όλίγοι; Έτσι θα δώσουμε τό κοσάεστο μας τον χειμώνα;!

— Την 2ην Οκτωβρίου νυκτερινή νηλομαχη εις Γαλάτσι, ης επέτυχε πλήρως. Το σχέδιον έτεκόνησαν οι Αρχηγοί Πρόκος Κ. της 8ης Ο. Α. και Ησαΐας Η. της 8ης. Η 8η όμάς ήνοιξε μίαν «αντίαν» δι' όλον το Σώμα Αθηνών και άπεταμίωσε 10 δοχ. !! Αισχροκέρδεια;!

— Σχεδόν όλαι αι όμάδες μαθητών χρησιμοποιούν αιδούσας Γυμνασίου ως κέντρα των, τίς όποιάς κατόπιν οδηγίων του Ύπουργού της Παιδείας, λίαν εγγενώς παραχωρούν οι κ. κ. Γυμνασιάρχαι.

— Την Κυριακήν 29ην Οκτωβρίου έπέλεσθη τό μνημόσυνον του άμνηστόνου Ύπαρχηγού Αθηνών Σπύρου Περίδου. Κατ' αυτό παρέστησαν ο Γεν. Έφορος του Σώματος κ. Κ. Μελάς, ο Ανταρθέδους της Συνελεύσεως κ. Ν. Πασιπάτης, ο Γεν. Γραμματέας του Δ. Συμβουλίου κ. Μ. Μίνδλερ και όλόκληρον το Σώμα Αθηνών υπό του Αρχηγού του με τον Έφορον Αττικοβοιωτίας κ. Α. Μπέλλη επί κεφαλής. Τόν έπιτημημόσυνον έξερώνησεν ο Αρχηγός της 8ης Όμάδος Αθηνών κ. Γυγλίσης έξάρως δι' όλίγων τίς άρετάς του μεταστάντος Ύπαρχηγού.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ. Καθ' εξαίτησιν Τετάρτην 6—9 μ. μ. εν τη οικία του κ. Έφόρου γίνεται συγκέντρωσις των Αρχηγών, Ύπαρχηγών και Ύπαρχηγούτων, έκαστος των όποιων κατά σειράν άναπτύσσει εν θέμα προσκοπικόν, συζητούνται

δε έπιτα και πάντα τ' άφορρόντα εις την βελτίωσιν των όμάδων Πειραιώς. Λόγω των δοκιμών διά την έορτήν του Σταδίου εν τω Ποδηλατοδρομώ Φαλήρου εκδρομαί δεν εγένοντο. Κατ' αυτάς ο Ιατρός κ. Δ. Λάμπρου εγγενώς προσφερθείς εδίδασκε τά καθήκοντα του τραυματιοφορέως. Η όμάς Ναυτοπροσκόπων βάλνει προς καταρτισμόν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Είς τας εν άλλη σελίδι δημοσιευμένας εκλήσεις του Έφόρου Μακεδονίας καταφαίνεται η κατά τό διαρρεύσαν δίμηνον συντελεσθείσα αυτού έργασία. Ήρθθησαν δε και όμάδες Προσκόπων εν Ασβεστοχωρίω και Έδέσση.

ΣΥΡΟΣ. Οι Πρόσκοποι Σύρου υπό την διεύθυνσιν του Έφόρου κ. Άλβανού εργάζονται πολύ καλά. Χάρις δε εις τας ενεργείας αυτού διαφοροι κύριοι κίμνον διαλέξεις προς τους Προσκόπους περι διαφόρων θεμάτων. Επίσης έπέτελλαν πολυήμερους εκδρομάς, νυκτερινάς άσκήσεις κ.λπ. Έσπουαν την ζωνη πτυγομένην (ιδε ήμ. διατ. Γεν. Έφόρου) κατά δε τας σχολικάς παύσεις μετέβαινον ως άγγελιοφόροι εις τα δημόσια γραφεία.

ΜΙΤΥΛΗΝΗ. Κατά τον Νοέμβριον ο Έφορος Αττικοβοιωτίας θα έπισκεφθή τας όμάδας Μιτυλήνης κατ' επιθυμίαν του κ. Γεν. Έφόρου, όστις τον διώρισεν επίδωρητήν των όμάδων των νήσων (ιδε ήμ. διατ. Γεν. Έφόρου). Ο κ. Μπέλλη θα έπισκεφθή μετά του Έφόρου Λέσβου περι ιδρύσεως όμ. Ναυτοπροσκόπων εν Μιτυλήνη.

ΧΙΟΣ. Συνεχίζον τό ταξιδίον τον θα μείνη επ' άρχετον εν Χίω, προς τον σκοπόν της άνασυστάσεως του Σώματος Χίου και ιδρύσεως όμ. Ναυτοπροσκόπων.

ΣΑΜΟΣ. Μετά ταύτα θα έπισκεφθή τας όμάδας Βαθού και Καρλοβασιού και θα φρονείση όπως και ενταύθα ιδρύση όμ. Ναυτοπροσκόπων. Ίσως δε και εν Ίκαρία.

ΑΗΜΝΟΣ. Κατά πάσαν πιθανότητα θ' άνασυσταθί και τό Σώμα τούτο με την συνεργασίαν των ήμετέρων και των συμμαχικών άρχών.

ΚΕΡΚΥΡΑ. Ένεκα έλλείψεως Αρχηγών και επίταξεως της Δίσεως των ως και της άναχωρήσεως του Έφόρου κ. Μπαλή αι έργασίαι ενταύθα έξαλασθήσαν. Ο κ. Πρόεδρος της Η. Έ. καταφίνεται δραστηριώς, διά την αναπλήρωσιν των άνωτέρω έλλείψεων και ελπίζομεν ότι εις τό προσεχές ήρόλλον θα εμθεα εις θέσιν να παράσχωμεν ικανοποιητικωτάτας πληροφορίας. Ο Ύπαρχηγός Κερκύρας κ. Δ. Κόντης είναι ο α' στρατιώτης ο ήμειψθείς εις τον στρατόν της Αμύνης, διά του μετάλλιον της άνδρείας. Ένεγ εις τον γενναίον Ύπαρχηγόν!

ΚΑΤΡΟΝ. Κατά τας τελευταίας πληροφορίας τό Σώμα τούτο λειτουργεί κανονικώς. Η Επιτροπή Καίρου φρονίζει διά την άνέγερσιν Δίσεως των Προσκόπων, η δε δραστηριότης των μελών αυτής μίς εγγυάται διά την επιτυχίαν του σκοπού της.

Σ Σ. Από τί λοιπά κέντρα στεροήμεθα είδήσεων. Έπαναλαμβάνομεν την παράκλησιν, όπως οι άπανταχοί Έφοροι και Αρχηγοί των διαφόρων Κέντρων μās άποστέλλουν τακτικώς κατά μήνα μέχρι της 20ης τό βραδύτερον βραχείαν περιγραφήν της προσκοπικής κινήσεως.

(ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ)

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ. Κατ' ασφαλείς είδήσεις υπάρχον σήμερον εν Βουλγαρία 10—15 χιλιάδες προσκόπων, οι όποιοι εργάζονται εις τά μετόπισθεν του Στρατού των. Όλίγον μετά την κήρυξιν του πολέμου τό Σώμα Βουλγαρίων Προσκόπων αναδιοργανώθη υπό των Γερμανών. Οι έχθροί μας ως βλέπετε δεν άμφιβάλλουν ποσώς περι της χρησιμότητος των Προσκόπων. Ένώ ήμεις παρ' όλας τας προσπαθείας νά πεισθούν οι γονείς και οι έλληνοπαίδες

ότι ο προσκοπισμός είναι άνάγκη διά τό Κράτος, εμθεα μόλις δυο χιλιάδες μετά των εν τω έξωτερικώ (Κύπρω και Αλβανίω). Καί τό Κράτος μεν άπέδειξεν ότι θεωρεί τον προσκοπισμόν ως άνάγκη και προέβη εις την άναγνώρισιν του παρέσχε μάλιστα και άνταλλάγματα, ήμεις όμως θα έπιτηγήσωμεν:

Θά εινε ασχός μας να μείνωμεν όπισω και από τους Βουλγάρους.